

Capturant el surf

Un descobriment a l'art de fotografiar
domadors d'onades

Aina Elias Bagudà

INS La Bisbal

2n de Batxillerat

Tutor: Josep Mejías

Curs 2020 - 2021

ÍNDEX:

RESUMEN/ABSTRACT	4
INTRODUCCIÓ	5
1. ORÍGENS	6
1.1. CONTEXTUALITZACIÓ I LOCALITZACIÓ.....	6
1.2. PRIMERS FOTÒGRAFS	6
1.2.1 Tom Blake	6
1.2.2 John Heath Ball, <i>Doc</i>	6
1.2.3 Leroy Grannis	7
1.3 ÈPOCA DAURADA	7
1.3.1 Primeres revistes	8
1.3.2 Situació a Espanya.....	9
2. REVOLUCIÓ DIGITAL	9
2.1 AVANTATGES.....	9
2.2 INCONVENIENTS	10
2.2.1 Anàlisi d'una situació.....	11
3. MATERIALS	11
3.1 DINS LA MOTXILLA FOTOGRÀFICA	11
3.1.1 Cos de la càmera	12
3.1.2 Objectius o Lents	13
3.1.3 Trípodè	13
3.1.4 Carcassa estanca	14
3.1.5 Elements essencials	17
3.1.6 Dron	18
3.1.7 Gopro	18
3.1.8 Nikonos	19

3.2 INDUMENTÀRIA	20
3.2.1 Vestit de neoprè.....	20
3.2.2 Aletes	21
3.2.3 Casc protector.....	21
3.3 MANTENIMENT	21
4. COM FOTOGRAFIAR A SURFISTES	22
4.1 ENTENDRE EL CONCEPTE. QUÈ SIGNIFICA LA FOTOGRAFIA DEL SURF... 22	22
4.1.1 Què fa una bona fotografia de surf.....	22
4.2 QUÈ CAL PER PODER IMPACTAR A L'ESPECTADOR D'UNA IMATGE..... 23	23
4.2.1 Anticipar-se a l'acció	23
4.2.2 Compondre la fotografia	23
4.2.3 Menys és més	24
4.2.4 Fixar-se en els detalls.....	25
4.2.5 Explicar una història	26
4.2.6 Jugar a favor de la llum.....	26
4.2.7 Comunicació entre el fotògraf i el surfista	26
4.3 CONFIGURACIÓ DE LA CÀMERA.....	27
5. CONVERTIR-SE EN UN PROFESSIONAL	28
5.1 ELS PRINCIPIS D'UN FOTÒGRAF	28
5.2 QUÈ NO FA UN FOTÒGRAF PROFESSIONAL.....	30
5.3 DIFICULTATS DINS L'AIGUA	31
5.3.1 Condicions meteorològiques	31
5.3.2 El fons	32
5.3.3 Fer les fotos que es tenen al cap	32
5.3.4 Preparació física i mental.....	32
5.3.5 Seguretat i salut	33

5.3.6 Economia	33
6. POSTPRODUCCIÓ I DIFUSIÓ	38
6.1 EDICIÓ DIGITAL.....	34
6.2 DIFUSIÓ DE LES FOTOGRAFIES	36
6.2.1 Xarxes socials.....	36
6.2.2 Revistes.....	36
6.2.3 Clients privats	37
6.2.4 Exposicions	37
6.2.5 Altres projectes	37
7. PART PRÀCTICA.....	38
7.1 INTRODUCCIÓ AL TEMA	34
7.2 DESTINS.....	34
7.2.1 L'Estartit, Girona.....	38
7.2.2 San Vicente de la Barquera, Cantàbria	39
7.2.3 Las palmas, Gran Canària.....	40
7.3 EL TALLER	41
7.4 ELABORACIÓ DE LA REVISTA.....	45
8. CONCLUSIONS	46
9. GLOSSARI	47
10. OPINIÓ PERSONAL I AGRAÏMENTS	49
11. ANNEX.....	50
12. CONSULTA DE LA INFORMACIÓ.....	53
12.1 BIBLIOGRAFIA.....	53
12.2 WEBGRAFIA	53
12.3 EXTRACCIÓ DE LES IMATGES.....	57

RESUMEN

En este proyecto, se ha realizado una profunda investigación que abarca el conjunto de aspectos en torno a la fotografía del surf. Desde sus inicios, su evolución y material necesario, hasta su adecuada realización con todos los elementos a considerar para volverse un experto y dedicarse a ello profesionalmente. El propósito principal ha sido un aprendizaje personal, con el fin de lograr una notable mejora de mis conocimientos, tanto en fotografía como en surf, ya que vienen a ser mis dos grandes *hobbies*. Pero sobre todo, en el arte del fruto surgido de su fusión, la fotografía de surf. Se ha realizado gracias a la combinación de una larga indagación sobre el tema mencionado, por vías como artículos de revistas *online*, *video blogs* y libros, seguida de útiles contribuciones de fotógrafos de renombre. Para finalmente, poder adquirir estos conocimientos exitosamente y llevarlos a la experimentación. Como verificación de este hecho y a su vez resultado del proceso en general, se ha desarrollado un proyecto visual tangible, en forma de “revista-portfolio” fotográfico, que contiene una selección de mis mejores imágenes de cabalgadores de olas. Están tomadas en un período de tiempo de un año y medio, en cinco destinos españoles distintos. Hablando del cual, ha conllevado satisfactoriamente el reto de crear su diseño gráfico desde cero, sin haberse efectuado ningún trabajo en este campo anteriormente.

ABSTRACT

This project has carried out deep research which covers the set of issues regarding surf photography. From its origins, evolution, and needed material, to its proper implementation, considering the whole aspects to become an expert of the subject and taking it up professionally. The main purpose has been a personal apprenticeship in order to achieve a remarkable improvement of my knowledge in both photography and surfing, as they are my two big hobbies. But mostly about the art emerged from the result of their merger, surf photography. It has been achieved thanks to a combination of a long-term investigation into the topic, through online articles, video blogs, and books, followed by useful contributions from well-known photographers, to be able to acquire this knowledge successfully and bring it to experimentation. To verify the fact and as a final result of the process, it has been developed a physical visual element, consisting of a magazine-photography portfolio, which contains a selection of my best rider's photographs. These have been taken in one year and a half, in five Spanish locations. Speaking of which, it has meant the challenge to create from scratch its proper graphic design, without never having worked in anything in this area.

INTRODUCCIÓ

Des de ben petita que m'han cridat l'atenció les arts visuals, els dibuixos, els colors, les formes i els paisatges. Sempre m'ha agradat contemplar i buscar un significat o una història darrera les coses. La fotografia m'ha permès saber o expressar aquests conceptes. Els meus inicis van ser amb la petita càmera digital familiar retratant el meu voltant. Després, vaig passar per una etapa de fotografia d'acció amb la *GoPro*, fins a arribar a veure el món d'una altra manera a través d'una càmera sense mirall.

El surf és una altra de les meves grans passions, la qual vaig descobrir quan sols tenia onze anys. Des de llavors, s'ha convertit en més que un esport de temps lliure, ha passat a ser una part de mi. M'ha permès conèixer el mar d'una altra manera i aprendre d'ell, tant en les bones condicions com en les dolentes. Viatjar a llocs idíl·lics i conèixer gent increïble. En resum, m'ha fet viure moltes experiències i créixer en tots els sentits.

Amb aquest treball, he vist l'oportunitat d'unir les dues aficions, arribant a “Capturant el surf”, una recopilació de la informació necessària per exercir fotografia de surf. Encara que sembli que qualsevol fotògraf és capaç de dominar aquest tipus de fotografia, no és així. És tot un món, i sorprenentment ampli, el qual requereix tenir determinats coneixements previs i nombrosos aspectes en consideració en el transcurs de la seva pràctica. Per tant, l'objectiu prioritari en què s'ha basat aquest projecte, ha sigut omplir el buit de coneixement sobre el tema amb tots aquests conceptes necessaris, els quals sempre he tingut la inquietud de descobrir. Com han fet aquesta fotografia? Amb quin material? Qui va ser la primera persona que va submergir una càmera dins el mar? Són alguns exemples de preguntes que m'han rondat pel cap diverses vegades. A fi de trobar totes les meves respostes, em vaig proposar instruir-me a base de llibres, *blogs*, articles periodístics, documentals, i tot el que descobrís, però sobretot, movent-me per diferents destins del país per contactar amb els més experts sobre el tema, i en alguns casos, traient informació telemàticament d'aquells professionals que no podria veure presencialment. Un cop amb aquesta interioritzada, seria l'hora d'experimentar pel meu compte, seguint els passos adequats. I finalment, com a resultat, portar a terme un petit treball visual per representar com és l'art de fotografiar surfistes avui en dia, des de la meua perspectiva.

Per projectes com aquest, fan falta estris de molta qualitat i poc econòmics, a més de tenir alguns coneixements en arts visuals. Amb la petita part que conec de fotografia i edició, he fet el màxim que he pogut, utilitzant el meu propi equip fotogràfic, que consisteix en: el cos de càmera *Olympus Omd Em10 Mark ii*, objectius 42-75 mm, 17 mm i 75-150 mm, la *GoPro Hero 6*, el Dron *DJI Mavic Mini*, La *Nikon Nikonos IV-A* (càmera analògica aquàtica) i un trípode.

1. ORÍGENS

1.1. CONTEXTUALITZACIÓ I LOCALITZACIÓ

L'origen de la primera fotografia que mostra a una persona fent surf no se sap amb clara exactitud, però possiblement la va fer un turista europeu o nord-americà que va aterrar a Hawaii a finals del segle XIX. Aquesta és la primera fotografia realitzada coneguda, on es pot visualitzar un surfista hawaià amb la seva senzilla vestimenta i material rudimentari. (Figura 1).

Figura 1: forma part de la col·lecció del Pauahi Bernice Bishop Museum de Honolulu, Hawaii.

1.2. PRIMERS FOTÒGRAFS

Els pioners d'aquest món, es van prendre la fotografia de surf com una afició, que els va aportar pocs o cap benefici, però, sense saber-ho, en van establir les bases.

1.2.1 Tom Blake

1902-1994, Waikiki, Hawaii.

Va ser el primer fotògraf de surf de la història durant la depressió econòmica dels anys trenta. A part de ser un exemple en fotografia, també es dedicava al disseny i construcció de taules de surf. L'any 1929, va construir una carcassa per la seva càmera *Graflex*, la qual va acoblar a la taula que disposava per poder retratar des de dins l'aigua, a la costa de Waikiki. *Los Angeles Times* va ser el primer a publicar una d'aquestes fotografies i el *National Geographic*, anys més tard, el seu assaig fotogràfic *Las olas y las emociones de Waikiki*.

1.2.2 John Heath Ball, Doc

1907-2001, Califòrnia.

Va començar a disparar imatges domèstiques durant la primera guerra mundial amb una *Kodak* que li van regalar, i a fer surf quan ni tan sols hi havia vint surfistes a tot Califòrnia.

Inspirat per l'esmentada primera imatge de Tom Blake publicada a *Los Angeles Times*, va prendre milers de fotografies de surf amb aires més professionals al Sud de Califòrnia, algunes de les quals

va afegir al seu llibre *California surf riders*, publicat el 1942. S'hi aprecia l'estil surfista de la primera cinquantena del segle XIX, tant de dins com de fora l'aigua: accions pures, metodologies de treball, festes, modeladors de taules i tots els aspectes que engloben aquest món.

1.2.3 Leroy Grannis

1917 - 2011, Califòrnia.

Un altre pioner i cronista de la fotografia de surf, considerat "*The godfather of surf photography*" pel *New York Times*.

No es va interessar per la fotografia fins a l'època en què el seu amic Doc Ball va publicar el llibre *California surf riders*, manifestat anteriorment, en el qual apareixen algunes fotografies seves. S'hi va començar a dedicar seriosament quan als seus quaranta-dos anys va patir una úlcera i el seu metge li va recomanar que se centrés en un *hobby*. Així doncs, va organitzar un laboratori fotogràfic al seu garatge on revelava les imatges que feia als surfistes de la seva costa natal, Hermosa Beach.

Va aparèixer en revistes com *Surfer Magazine*, *Reef* i *Surfing Illustrated*, i fins i tot en va cofundar una de gran prestigi, *International surfing*.

Un dels seus invents més emblemàtics i destacats va ser una mena d'estoig-funda a prova d'aigua amb ventoses que va adherir a la seva pròpia taula de surf. Li consentia canviar la pel·lícula al moment i així mantenir-se més a prop de l'acció que altres fotògrafs de l'època.

El 2006, la publicitària *Taschen* va publicar el llibre *Leroy Grannis: Birth of a culture* com a edició limitada, que més tard en va acabar fent més. Avui en dia encara se'n poden trobar al mercat.

1.3 ÈPOCA DAURADA

Durant la dècada dels seixanta, John Severson va fundar la revista *Surfer Magazine*, que va significar un punt d'inflexió, provocant l'impuls de la fotografia de surf. El California Ron Stoner en va ser el primer fotògraf professional durant aquest canvi.

No va ser fins als anys setanta que es va considerar que s'estava en l'*Època Daurada* de la fotografia del surf. Els fotògrafs es van començar a apropar al tub, les càmeres incorporaven motors i les seqüències es feien més comunes. A les imatges, hi havia una notable diferència de qualitat i cada cop eren més populars, fins al punt en què cada platja o zona surfista tenia el seu propi fotògraf.

Durant els noranta, es va produir una eclosió de revistes juntament amb l'aparició de l'objectiu de 25 mm, que va marcar una nova dimensió en la fotografia. A més, l'ús del nou paràmetre *autofocus*

va permetre que es rendibilitzés al màxim cada carret, assegurant l'enfocament a l'acció desitjada i impedit que sortissin tantes fotos errònies.

1.3.1 Primeres revistes

Com ja es menciona un parell de cops anteriorment, la primera revista existent va ser *Surfer Magazine*, als anys seixanta, publicada per John Severson. Ell, va treballar en solitari en la creació, edició i llançament de la revista dins la seva furgoneta, mentre estava rodant la pel·lícula *Surf Fever* (Figura 3) en diversos *spots*. Amb el títol inicial de la revista *The surfer*, la va concebre com una promoció per aquesta (Figura 2). Constava de 36 pàgines, on hi havia fotografies pròpies en blanc i negre, dibuixos animats i articles curts. Se'n van vendre més de 5000 exemplars.

Figura 2 i 3

Més tard, n'apareixen d'altres, editades als Estats Units, Austràlia i Hawaï, com *Surfing Illustrated*, *International Surfing*, *Surf Guide*, *Surfabout*, *Surfing Hawaii*, entre altres grans noms (Figura 4). També, cal mencionar la primera revista de surf espanyola, *3 Sesenta*.

Figura 4

La meta prioritària d'un fotògraf era que una de les seves fotografies arribés a ser la portada del número d'aquell mes, d'una de les citades revistes. Segons el periodista Sam George: «La importància que han tingut les revistes de surf pels surfistes és comparable a l'Alcorà, el Tao o la

Bíblia, perquè allò que està imprès serveix per reafirmar la fe en una filosofia i una forma de viure com la que és el surf. L'única diferència és que les revistes de surf es publiquen mensualment». Aquesta opinió es va mantenir fins a la invenció d'internet.

1.3.2 Situació a Espanya

A la Península, entre els anys seixanta i setanta, van començar a aparèixer els primers fotògrafs de surf amb finalitats domèstiques. Va ser a partir de la dècada dels vuitanta, que es van anar regularitzant, juntament amb la fundació de la revista *3 Sesenta*, abans al·ludida, el 1987 (Figura 5: inicialment *Tres 60*). A partir dels 2000, alguns es van començar a professionalitzar gràcies al fet que augmenten els col·laboradors de les revistes. Deixant pas a la revolució digital.

Figura 5

2. REVOLUCIÓ DIGITAL

El període de la segona meitat de l'any 2000 es coneix amb el nom de *Revolució Digital*. És el punt en què es passa del sistema fotogràfic analògic al digital. Es van renovar els equips i Internet va començar a tenir una presència massiva en el surf. D'aquesta manera, els aficionats es podien acostar al nivell dels professionals i difondre les seves creacions.

Van manifestar-se una gran varietat de continguts i punts de vista diferents, provocant que la fotografia de surf estigués creant una gran poètica visual gairebé mai vista per molts. Malgrat tot, era present una notable reducció de l'acció pura del surfista, ja que d'un mateix moment, en sortien forces imatges semblants i respectives. No eren tan autèntiques com si se n'hagués disparat només una.

Molts fotògrafs d'aquell temps consideraven que res havia canviat i tot n'eren beneficiats, mentre que d'altres, que era la mort de la fotografia de surf.

2.1 AVANTATGES

La nova era digital, va concedir disparar milers de fotografies. Tantes de les quals, no es podien fer amb una càmera analògica, a causa de l'elevat cost econòmic de les pel·lícules i revelats.

Assegurava obtenir un alt nombre d'imatges bones, sobretot en fotografia aquàtica, ja que anteriorment s'havia de sortir nedant fins a la platja cada 36 fotografies, com a màxim, a intercanviar el carret. I així respectivament.

A més, varia la manera d'enquadrar les imatges. Temps enrere, es retrataven més primers plans amb un teleobjectiu des de la sorra, captant només l'onada i el surfista, fet que feia que un reportatge sencer s'expressés monòton i inclús avorrit. Va ser una crida al desenvolupament de la creativitat de cada fotògraf. Treballant en la fotografia en si, més que en la perfecció de l'acció i buscant unes composicions més boniques i de gran impacte que anaven més enllà. Unes fotografies que deien més de com era el lloc on trencava l'onada, que explicaven alguna cosa més que el surf. Amb aquesta idea, es va començar a relacionar la fotografia del surf amb el gènere de fotografia de viatges i estils de vida.

L'entrada de les xarxes socials a la societat va suposar un mètode molt convenient per tal que els fotògrafs poguessin donar a conèixer la seva feina i obrir-se camí en aquest camp. Molts d'ells, ho van saber aprofitar i van anar creixent, al contrari que d'altres que es van estancar en el mètode tradicional.

Figura 6: Zak Noyle per exemple, ha jugat a favor d'Instagram i ha aconseguit fer-se un gran nom acumulant més de 389 mil seguidors a la xarxa.

2.2 INCONVENIENTS

En primer lloc, com molt explícitament va dir Ted Gambeau: «La fotografia professional està afectada pel món digital. Amb un telèfon mòbil pots capturar l'acció i publicar-la a l'instant, inclús fer directes, i amb una GoPro convertir-te en fotògraf. Es deixa de valorar la qualitat de la bona fotografia i es dona més importància en el simple fet de fotografiar el moment». Comença a ser present una extrema saturació d'imatges al mercat.

En relació amb el tema de les xarxes socials, es renuncia totalment al control que es té per saber qui utilitza les teves imatges. Les companyies les poden utilitzar sense que l'autor no se n'assabenti.

La publicitat gratuïta és un altre problema. En fotografiar surfistes professionals i publicar-ho al perfil personal o de negoci, indirectament se'ls hi fa publicitat completament de franc a les marques que patrocinen als atletes, ja que els logotips apareixen als seus *Jerseys* o als neoprens. És dit que aquestes grans marques cuiden molt poc als fotògrafs autònoms, atès que gairebé mai els hi compren les seves fotos.

Finalment, que aquesta nova era començava a ser una amenaça pels fotògrafs independents no era cap secret. La seva feina consistia a vendre les seves composicions a les revistes físiques, les quals anaven desapareixent o convertint-se en format *online*, amb algunes excepcions.

En les revistes *online*, no es paga el mateix per una fotografia que en una de tangible, ja que apareix en format digital. Segons Ted Grambeau: «*Los días dorados se han ido (...) es muy competitivo y exigente*».

2.2.1 Anàlisi d'una situació

Aquesta fotografia (Figura 7) és feta al campionat de la WSL (*World Surf League*) a Hossegor, França. Un cop descarregada, la vaig penjar al meu perfil d'Instagram. Indirectament, estava proporcionant a les marques que patrocinen la surfista (assenyalades a la imatge), Vahine Fierro, publicitat gratuïta. Òbviament, a mi no em van donar res a canvi, ni tan sols la van veure, però la publicitat ja estava feta. Aquest fet, portat a l'engròs, és del que es queixen molts fotògrafs autònoms, de com de poc són valorats per les grans empreses.

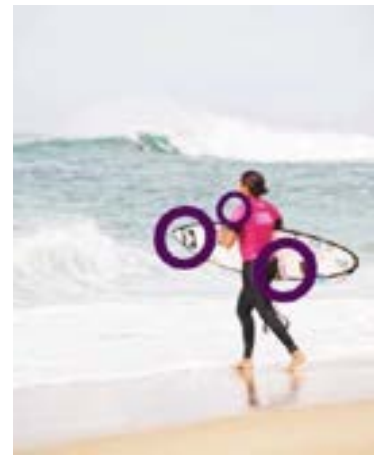

Figura7

3. MATERIALS

3.1 DINS LA MOTXILLA FOTOGRÀFICA

Cada fotògraf té el seu propi equipament segons les seves preferències i la zona en què treballa.

En aquest apartat, es classifiquen els principals elements que la poden compondre, alguns essencials i d'altres totalment prescindibles però complementaris. El conjunt es va millorant durant els anys i amb l'experiència, a causa que és un material molt car i s'ha de prioritzar segons el que hagi de proporcionar més utilitat o millor servei.

3.1.1 Cos de la càmera

Una càmera moderna facilita la feina, pel fet que disposa de tots els controls adaptables a cada situació. Però, és més, ha de ser ràpida per congelar els moviments dels surfistes a l'instant, que permeti fer els màxims fotogrames per segons. En altres paraules, disparar moltes imatges seguides per així captar el millor moment de l'acció.

Cal insistir en el fet que no és necessari comprar-se la càmera més bona del mercat per començar a obtenir bons resultats, es pot començar amb qualsevol. A base de pràctica i coneixement, ja es va modernitzant i actualitzant el model.

Hi ha una pila de marques de càmeres excel·lents i al seu temps, de models. S'han de combinar amb targetes de memòria ràpides per esprémer-li la màxima potència.

Predominen les càmeres *reflex* (DSLR), que cada cop són superiors i més ràpides. Són la millor opció per aquest tipus de fotografia, però també les més cares. Per tant, és recomanable que només les comprin els que ja disposin d'un complet historial fotogràfic. L'únic inconvenient que tenen és que presenten un cos força gran i pesant. Models com la *Canon 5D* o *7D* (Figura 8) i la *Nikon D7200*, dominen sobre la resta.

Les van atrapant les noves càmeres sense mirall (*mirrorless*). Ofereixen una gran qualitat d'imatge i són les més lleugeres i portables, a més de ser relativament poc difícils d'utilitzar. La *Sony a6000* (Figura 9) i la *Panasonic GH5* en són alguns dels models òptims.

Darrerament, tenim les càmeres compactes, d'objectius intercanviables, encara que són menys populars. Proposen una bona relació entre mida, qualitat i preu, a més de ser d'ús ben senzill.

Com a bons models, destaquen la *Canon GX7*, la *Sony RX100* i l'*Olympus Tough TG-5* (Figura 10).

Figura 8, 9 i 10

3.1.2 Objectius o Lents

La inversió en els objectius és immensament més important que de quina marca o tipus sigui la càmera. Generen un impacte colossal en el tipus de fotos que s'obtenen.

Sempre tenint en compte el lloc on es fotografia, s'han de triar els objectius adequats. Quan hi abunda l'acció, no es té temps d'anar fent canvis.

a) Per fotografia terrestre

Els teleobjectius són els adequats per aquest tipus de fotografia. A part de visualitzar el subjecte o l'acció de prop des d'una llarga distància, també permeten buscar altres elements d'interès per la composició de la imatge o pel conjunt del reportatge en general. Inclouen primers plans i fons a les escenes, que deixen veure els detalls més interessants i expressius dels escenaris naturals. Els més comuns són el 100-400 mm i el 70-200 mm com a zooms estàndards, atès a què juguen amb moltes profunditats de camp diverses. També és popular el 500-600 mm, tot i que solament el posseeixen els qui necessiten disparar des d'una llarga distància a causa de la inaccessibilitat a la proximitat dels fets.

b) Per fotografia aquàtica

L'objectiu ull de peix i el gran angular fan possible una millor perspectiva de l'acció, gràcies al fet que s'està a prop d'ella. Tot i això, també són freqüents els de distància focal variable (zoom). Els més habituals són el 24-70 mm i el 50 mm. El primer és més flexible respecte a profunditats de camp, ja que té zoom. Contràriament, el segon és fixe i estalvia la preocupació d'anar-la canviant, ja que només en disposa d'una. Els dos serveixen tant pels més qualificats, com pels amateurs i a més, permeten disparar des d'accions intenses fins a delicats retrats. Llavors, són corrents el 8-15 mm, 15-35 mm o 17-40 mm, com a gran angular i gran angular extrem.

3.1.3 Trípede

Essencial per fer fotografia des de terra. Suporta el pes de la càmera amb un teleobjectiu i la manté estable, evitant el desenfocament causat per les sacsejades. També és usual el *monopeu*, més versàtil i flexible que un trípede, amb un sol peu, que fa que es pugui girar la càmera en tots els

sentits més àgilment. Tanmateix, permet fer fotografies d'altres elements d'interès del voltant del fotògraf amb facilitat.

3.1.4 Carcassa estanca

N'existeixen de diverses formes, materials i models. Cal destacar que les que són destinades al submarinisme són un xic diferents, sobretot pel que fa a les empunyadures. Però, aquest apartat se centra concretament en les destinades al surf.

La majoria no tenen controls exteriors, per tant, no es pot accedir al canvi dels paràmetres de configuració a l'aigua i s'han d'ajustar abans d'entrar. Les que tenen controls són més còmodes però alhora gairebé el doble de cares. *Aquatech*, *Liquid Eye* i *SPL* són les marques més populars. Seguidament, tindriem *Salty*, *Meikon* i *Seafrogs*. No obstant això, no totes disposen de carcasses disponibles per cada model de càmera.

Figura 11

Cal fer èmfasi també, a les fundes flexibles aquàtiques, una opció alternativa, notablement més econòmica que una carcassa. Possibiliten un complet accés a tots els controls de la càmera, a més del zoom de la lent. Addicionalment, ja que no són específiques per un sol model de cos concret, en podem introduir qualsevol, igual que un flaix extern o el mateix de la càmera.

a) Parts

Consta d'un seguit de components que han d'encaixar bé entre si a fi que no hi entri aigua i danyi la càmera.

- **Base:** a dins es diposita la càmera. És de plàstic dur o policarbonat lleuger i sovint d'un color cridaner per afavorir la seva visibilitat. Té una empunyadura en un dels dos costats. (Figura 12: Aquest model determinat és per dretans, ja que amb la mà esquerra s'aguanta la càmera i amb la dreta es dispara).

- **Ports dels objectius:** es col·loquen els objectius al seu interior. Són intercanviables segons quina sigui la mida de l'objectiu utilitzat. N'hi ha de dos tipus. El primer és el més comú, el port pla, per retratar sobre la superfície. L'altre, és el port *Dome*, una mitja esfera que obra l'angle de l'objectiu, gran angular o ull de peix, per a la possibilitat de realitzar fotografies on mitja part és del damunt de la superfície de l'aigua i l'altra de sota. (Figura 13)
- **Engranatges de zoom:** possibiliten acoblar un objectiu de distància focal variable a la carcassa (zoom), encara que normalment, s'utilitzen els fixes. Et permet canviar-la molt fàcilment enmig de l'acció. (Figura 14).
- **Placa posterior:** tapa la carcassa encaixant amb la base. Cal carregar-la o tancar-la amb pestells, depenent del model. Conté tots els botons pels controls en cas de ser una carcassa que en toleri el domini exterior. (Figura 15).
- **Cargols:** permeten muntar les parts de la carcassa. La superfície més gruixuda s'acobla a la càmera perquè aquesta encaixi dins la carcassa. (Figura 16).
- **O'rings:** cercols de goma pneumàtica que es col·loquen als límits de cada part per ajudar a mantenir la carcassa hermètica i evitar l'entrada de l'aigua. (Figura 17).
- **Empunyadura vertical (pistola):** només alguns tipus de carcasses en tenen, pot ser prescindible si ja consta d'una empunyadura lateral. S'utilitza quan es necessita fotografiar amb una sola mà mentre que amb l'altra es propulsa per nedar. (Figura 18).
- **Flaix:** s'acobla a la part superior de la carcassa. Pot ser totalment prescindible, és més, pocs l'utilitzen, ja que normalment les fotos aquàtiques es fan de dia, no tant de nit. Tot i això, permet obtenir unes captures nocturnes espectaculars gràcies a la bona il·luminació que produeix. (Figura 19). Leroy Bellet és un fotògraf adolescent conegut per fer-ne ús.

Figura 12, 13, 14 i 15.

Figura 16,17,18 i 19.

b) Muntatge de la carcassa

És un procediment vital que cal seguir abans d'entrar a l'aigua. Preparar tot l'equip amb calma, sense apressar-se. En primer lloc, es munta una superfície rectangular al cul de la càmera amb un cargol determinat, que fa que es pugui introduir correctament dins la base (Figura 20). Seguidament, es col·loca la càmera a l'interior de la carcassa encaixant-la bé, ja havent configurat tots els paràmetres anteriorment, si és que aquesta no té controls exteriors (Figura 21). En tercer lloc, s'engreixen tots els *o'rings* amb un lubricant especial per mantenir-lo net, tou i evitar que s'hi coli aigua a les juntes. (Figura 22). A continuació, es cargola la placa posterior a la base sempre assegurant que els claus arriben fins a baix de tot i que s'està utilitzant el tornavís correcte en relació amb la seva forma. O bé, simplement es tanquen els pestells, de manera creuada. Això dependrà del que el model utilitzat demani. (Figura 23). Després, se li dona la volta de cap per amunt i es posa un altre *o'ring* a la junta, abans de col·locar el port de l'objectiu, cargolant aquest en sentit horari. Finalment, es comprova que tot estigui correcte. Es fan algunes fotografies de prova i si es té l'oportunitat, es posa el conjunt sota l'aigua per veure si n'hi entra o no. Si és que sí, voldrà dir que s'ha fet alguna cosa malament o que la carcassa té algun desperfecte, que caldrà mirar. I si és que no, ja està llesta per utilitzar.

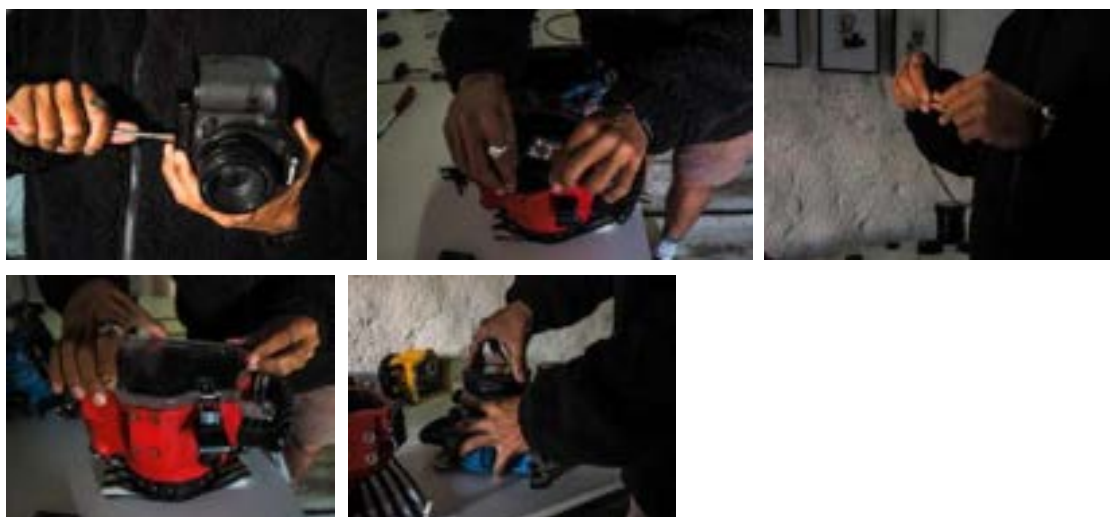

Figura 20, 21, 22, 23 i 24

c) Recursos

És indispensable mantenir els ports nets i clars durant una sessió, sense gotes d'aigua. Per això, s'utilitzen uns trucs per evitar-ho, segons el tipus de port utilitzat.

Si es tracta d'un port *Dome*, s'ha d'escopir saliva a l'element central i encara que sembli mentida, escampar-la amb la llengua, de 5 a 10 minuts abans d'entrar. S'ha de repetir el procés 3 o 4 vegades durant la jornada. Un cop dins l'aigua, és important també mantenir-lo submergit en tot moment, fet que evitarà que la saliva se'n vagi ràpidament.

En canvi, en un port pla, s'ha d'afegir cera d'espelma (sense perfum) o de la taula (*wax*), o inclús patata crua, al vidre o plàstic frontal i fregar amb un pany fins que quedi invisible (Figura 25). Farà la funció de repel·lent de l'aigua. Un cop a dins el mar, mantenir-lo fora de l'aigua el màxim possible. Si queda alguna gota, es bufa o sacseja la càmera fins que marxin. Els més previnguts, acostumen a portar un petit "neteja vidres" lligat a la carcassa.

Figura 25

3.1.5 Elements essencials

a) Bateries i carregadors: és important tenir sempre a mà els carregadors de cada material de l'equip i més d'una bateria. Mentre que la gastada es carrega, es pot utilitzar l'altre per realitzar unes sessions de més extensa durada. Abans de cada una, cal carregar-les al màxim.

b) Targetes de memòria: és clau tenir targetes SD o micro SD ràpides i potents pel bon i eficaç emmagatzematge del material fotogràfic. Tenint en compte que una sola maniobra completa pot ocupar unes vint-i-cinc fotografies, és de bona utilitat. Els experts consideren que és preferent tenir per exemple 4 targetes de 4 GB cada una, en lloc d'una de 16 GB, ja que si s'extravia o es fa malbé, es perd menys informació. D'altres, però, prefereixen la de 16 GB, per no haver de canviar cada cop les de 4 GB quan s'emplenen, més ràpidament. En resum, aquesta decisió depèn de les preferències de comoditat o de precaució pel material de cada fotògraf. *Lexar*, *Sandisk* i *Sony* són les marques de més alta qualitat.

c) **Disc dur:** es recomana tenir-ne dos com a mínim, un com a còpia, ja que si se'n perd o danya un, es té l'altre. Els més comuns, sense entrar massa en detalls, són *Touro*, *Toshiba*, *Sandisk*, etc. Mínim d'un o dos TB per anar bé.

d) **Ordinador:** pot ser de torre o portàtil, encara que per comoditat a l'hora dels desplaçaments és molt més eficaç el darrer. Les marques per excel·lència són *Apple*, que funciona amb *iOS*, i *Asus*, *Acer* o *Dell* que treballen amb el sistema operatiu *Windows*. La tria es deu a les prioritats de cadascú. És essencial per visualitzar i treballar sobre les fotografies, tant en la selecció, edició i difusió.

3.1.6 Dron

Prescindible per un professional, però resulta un element interessant per suplementar les fotos del teu perfil, portfoli o sessió fotogràfica. Permet fotografiar o gravar a vista d'ocell i fer infinitat de variacions d'angulacions de càmera per captar escenes ben impactants. Són presents diverses marques qualificades al mercat, però la que destaca per indiferència és *DJI*, ja que la majoria dels seus dispositius no requereixen tenir llicència i són aptes per un alt rang de gent. Els models més comuns per fotografiar sobre el mar són aquests, entre altres: *DJI Mavic Air 2*, per pilots principiants i intermedis; *DJI Mavic 2*, per pilots principiants, intermedis i experts; *DJI Phantom 4 Pro*, tant per pilots intermedis com experts.

Figura 26: Aquest és el meu *Dji Mavic Mini*, un dels millors models per començar, en relació amb la qualitat – preu.

3.1.7 GoPro

Aquesta petita càmera d'acció permet acostar-se al nivell dels més experts i aconseguir fotografies d'accions pures, sobretot dins l'aigua (Figura 27).

Té un objectiu gran angular extrem que permet aconseguir uns punts de vista poc corrents i atònits. És el seu principal factor diferencial, que fa que a simple vista es pugui identificar una fotografia disparada amb aquesta càmera.

Un professional mai l'utilitza com a càmera principal, tot i que en sol tenir una com a complement. La porta normalment incrustada a la part superior de la carcassa de la càmera o al

casca, a la boca o amb un arnès al pit, sobretot per treure vídeos automàtics de les maniobres dels surfistes alhora que amb les seves pròpies mans sosté la càmera amb la qual dispara les fotografies.

Gràcies a aquestes càmeres sorgeix un tipus de fotografia de força qualitat i assequible per tothom a un preu raonable. Nombrosos surfistes, Johanne Defay n'és un clar exemple (Figura 28), la col·loquen a la punta de la seva taula, enfocada cap a ells, o la subjecten amb una empenyadura i es graven durant les sessions per treure'n captures i *clips* espectaculars. D'aquí neix el terme *surf selfie*, el qual converteix el surfista en el fotògraf de l'acció.

Figura 27: GoPro Hero 7

Figura 28

3.1.8 Nikonos

El sistema analògic aquàtic ja ha passat a la història, però han perpetuat les *Nikon Nikonos*. Petites càmeres analògiques inventades el 1963 per Jacques-Yves Costeau & Jean Wouters, que es poden submergir dins l'aigua sense carcassa. Són increïblement hermètiques i perduren durant molt de temps sense danys ni estralls, gràcies a la seva dura cobertura metàl·lica, que molts relacionen amb el concepte "d'un tanc".

Encara que es van deixar de fabricar a partir del 6è model, les restants, componen la motxilla fotogràfica dels més especialitzats com a complement per experimentar amb el sistema analògic o la dels principiants que no es poden permetre econòmicament una bona càmera amb carcassa estanca, com per exemple en el meu cas. (Figura 29).

Figura 29: Nikonos IV-A

3.2. INDUMENTÀRIA

En fotografia aquàtica, el tipus de vestimenta és una part enormement crucial de l'equip d'un fotògraf perquè determina la seva comoditat de treball. Consisteix bàsicament en:

3.2.1 Vestit de neoprè

Ha de quedar totalment ajustat al cos perquè faci la seva funció d'aïllament tèrmic contra l'aigua, sobretot a la part del tronc, i cobrir les extremitats. És més eficaç un vestit de més baixa qualitat i que s'ajusti a la figura, que un de més qualitat i que quedi folgat, ja que hi entra aigua més fàcilment.

Existeixen diversos tipus i gruixos de vestits, que són condicionats per la temperatura de l'aigua. Com més fred fa, més mil·límetres ha de tenir el vestit i així, menys fred es passa. Però, alhora, és un pèl més incòmode i difícil de moure's amb ell.

Temperatura de l'aigua	Tipus de vestimenta	Tipus de neoprè	Gruix (mm)	Part del tronc (mm)	Part dels braços (mm)	Part de les cames (mm)
< 21 °	Banyador i camiseteta o lycra (Figura 29)	-	-	-	-	-
21 - 23 °	Banyador i camiseteta de neoprè	-	1	1	1	-
18 - 21 °	vestit de neoprè	Sherry (cut de cames i manseres)	2	2	-	-
17 - 18 °	vestit de neoprè	Llarg sense manseres	2	2	-	2
14 - 17 °	vestit de neoprè	llarg	3/2	3	2	2
12 - 14 °	vestit de neoprè i escarpins	llarg	3/2 o 4/3	3 o 4	3 o 2	3 o 2
10 - 12 °	vestit, escarpins i guants de neoprè	llarg	4/3	4	3	3
8 - 10 °	vestit, escarpins, guants i goma de neoprè	Llarg amb o sense caputxa	5/4/3	5	3	4
- 8 °	vestit, escarpins, guants i goma de neoprè	Llarg amb o sense caputxa	6/5/4	6	4	5

Taula 1: En aquesta graella es pot veure clarament la comparació universal dels graus centígrads amb els mil·límetres de gruix del neoprè que es necessiten per cada cas, tot i això, depèn de cada persona. Tot i això, és fonamental aclarir que un fotògraf de surf que treballa des de l'aigua no pot fiar-se literalment massa d'aquestes dades, ja que en estar més temps submergit sense massa moviment ni canvis de lloc necessita més gruix per no passar fred. L'utilitza de referent per baixar un o dos "esglaons" de les dades de la taula, encara que pot ser relatiu per a cada individu.

3.2.2 Aletes

Elements de goma o plàstic en forma d'aleta de peix que es calça als peus i serveix per impulsar-se dins l'aigua. Permeten estar força estona amb la part inferior del cos baix la superfície, deixant de banda si es toca el fons, i moure's de lloc amb facilitat per seguir la trajectòria dels surfistes. (Figura 29).

Aleteig: consisteix a propulsar-se dins l'aigua i ajuda a controlar la flotabilitat, posició i estabilitat. El moviment correcte comença des del maluc i és aconsellable no doblegar gaire els genolls, aconseguint així que sigui més fluid.

3.2.3 Casc protector

És lleuger i alhora rígid, essencial sobretot en sessions aquàtiques amb onades relativament grans i fortes. Evita possibles cops de cap del fotògraf amb els surfistes, la càmera o el fons marí. Preferiblement, ha de ser blanc o d'un color cridaner per facilitar ser ubicats pels surfistes. Quan hi ha poca onada, pot ser prescindible. (Figura 30).

Figura 30: Fotògraf de WSL (World Surf League), a Hossegor, amb tota la vestimenta adequada.

3.3 MANTENIMENT

En general, aquest tipus de material és molt delicat i car, tant la vestimenta com l'electrònica, i per tant, s'hi ha de fer un bon manteniment abans i després de les sessions.

La càmera i els objectius s'han de mantenir sempre nets i ben guardats i protegits a la seva funda o al seu lloc corresponent. Juntament amb les bateries i les targetes de memòria, les quals s'han d'organitzar i classificar adequadament.

En fotografia aquàtica, s'ha de netejar tot l'equip amb aigua dolça quan s'acaba d'utilitzar, la vestimenta i la carcassa (Figura 31). Girar tots els dials i pressionar tots els botons per evitar la incrustació de la sal entremig o l'oxidació a les parts metàl·liques. També, cal netejar els *o'rings* per tal que no s'assequin.

Si es té una gran extensió d'equip fotogràfic, és summament aconsellable tenir-lo tot assegurat. És de molta facilitat perdre un element o causar-hi danys. Val més ser previnguts que curats.

Figura 31

4. COM FOTOGRAFIAR A SURFISTES

4.1 ENTENDRE EL CONCEPTE. QUÈ SIGNIFICA LA FOTOGRAFIA DEL SURF

La fotografia del surf s'utilitza com a eina per expressar moments, accions, històries, connexions... Demostrar que realment una imatge val més que mil paraules. I saber-ho fer bé és tot un art.

Segons Russell Ord, la fotografia del surf tracta de “Capturar el moment màgic del surfista”.

En el seu inici, va començar essent una manera per representar l'oci i l'estil de vida. Actualment això perdura, però s'hi afegeix la mirada única de cada fotògraf, cadascun amb un estil propi molt diferent de la resta. A més, cada onada és única i irrepetible, per tant, l'escenari mai és el mateix i garanteix infinitat de possibilitats.

Si es retrata des de l'aigua, en estar tan a prop de l'acció, cada un dels sentits del fotògraf s'intensifiquen: es poden veure les gotes d'aigua que deixa la taula amb les maniobres i les expressions facials, es pot sentir al surfista riure o cridar d'emoció, notar el gust de la sal i la temperatura de l'aigua, etc. Per totes aquestes raons, es pot afirmar que és diferent dels altres tipus de fotografia.

4.1.1 Què fa una bona fotografia de surf

Les imatges han de transmetre alguna cosa. Emocions i sentiments. Han d'impactar a l'espectador, atraure la seva atenció. Tant pel fet de pensar “que bonica que és aquesta fotografia”

o “de quina manera està feta”, com de crear l’empatia de voler estar al lloc dels fets, en aquell mateix instant. Una bona fotografia es podria descriure com un petit plaer visual. Convé remarcar, però, que les captures perfectes no necessàriament han de ser les més maques, algunes de casuals o accidentals poden ser les que més tinguin per expressar.

4.2 QUÈ CAL PER PODER IMPACTAR A L’ESPECTADOR D’UNA IMATGE

Després d’escoltar als més experts i comprovar-ho jo mateixa, he recopilat en un llistat els aspectes principals que calen tenir en consideració per aconseguir uns resultats excepcionals fotografiant a surfistes.

4.2.1 Anticipar-se a l’acció

És rellevant situar-se al lloc adequat a l’instant idoni per disparar la fotografia, tant dins l’aigua com a fora. A més, preveure si el surfista agafa l’onada o no i la seva trajectòria (Figura 32). Per aquest motiu, cal estar preparat en tot moment i saber reaccionar ràpidament per capturar totes les seves maniobres. Convé començar a disparar després del *take off*, ja que a partir d’aquí, comença la part interessant. A mesura que aquest comença a guanyar velocitat, significa que pot estar a punt de fer una maniobra. Tenir coneixements sobre el surf o ser un surfista pròpiament, és un gran punt a favor. Si se sap com funcionen les onades i es preveu la seqüència de moviments dels models, es té moltes més possibilitats d’adquirir grans imatges. N’és un bon exemple mantenir el marc fotogràfic on trenca l’onada, al pic, perquè el surfista sempre estarà allà. «Knowing surfing makes a good surf photographer» - Leroy Grannis.

Val la pena recordar també, la importància de moure’s de posició segons els corrents i el punt on es trobi el surfista, per no perdre’l de vista en cap moment.

Figura 32

4.2.2 Compondre la fotografia.

És l’aspecte que defineix què explica la imatge. Primer de tot, és vital pensar en l’enquadrament, en com es vol emplenar i què s’hi vol incloure o què no.

Considerar les regles bàsiques de composició, com la regla de simetria, la regla dels terços (Figura 33) i les línies guia, ajuda a determinar un major poder visual a la imatge, fet li suma atractivitat. L'Aire o els espais buits són igual d'importants. Cal tenir aquests termes presents per evitar objectes posicionats de forma estranya o massa a prop del marc de la foto.

No sempre s'ha de posicionar el subjecte al mig de la fotografia, sinó que depenent de com agafi l'onada, es podrà de situar en un lloc o un altre per aconseguir més joc. Per exemple, si el surfista va d'esquerres, es pot situar més a l'esquerra del marc fotogràfic per deixar veure l'onada sencera i cap a la direcció la qual s'encara (Figura 34).

Adicionalment, cal remarcar que no s'ha de mantenir el mateix angle ni punt de vista tota l'estona, pel fet que totes les fotografies quedaran extremadament semblants. És convenient, experimentar creativament fora de la pròpia zona de confort i buscar perspectives atípiques per adquirir una gran varietat de plans.

El punt final a tractar és el dels colors. Els determina la llum, però es poden combinar alguns components per afegir-hi rellevància. Una bona tècnica present en moltes portades de revistes, és utilitzar, com ara, una taula de color vermell en un mar d'un to verdós. La taula ressaltava sobre el verd i capta summament l'atenció de l'espectador.

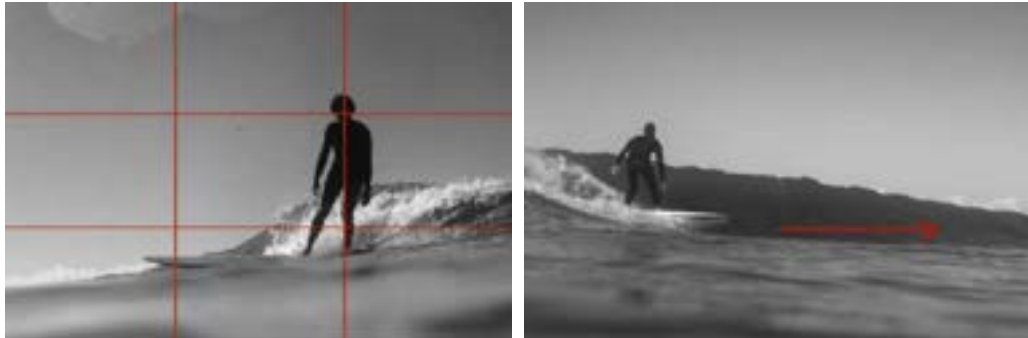

Figura 33 i 34

4.2.3 Menys és més

Es relaciona amb el concepte de minimalisme. Ve a significar que com menys elements innecessaris apareguin a la fotografia, millor serà aquesta. És a dir, reduir els aspectes que la poden compondre a només els

Figura 35

essencials. Així doncs, l'aire i els espais buits tornen a tenir un paper important.

En la majoria de fotografies de surf, aquest és un dels termes dominants. Reflecteix una calma i simplicitat molt buscada en aquest esport (Figura 35).

4.2.4 Fixar-se amb els detalls

Quan s'està generant un reportatge fotogràfic, és valuós introduir també elements que van més enllà de l'onada i el surfista. Absolutament tot conta, el context de la imatge en general. Fotografiant des de l'aigua, es poden captar les gotes que esquitxen els surfistes, les *quilles* de la taula, siluetes a contrallum, etc. (Figura 36).

I des de terra, es poden buscar altres elements d'interès gràcies als teleobjectius, que milloren l'estètica de l'escena, a causa de la compressió de perspectiva que provoquen. Per una banda, escenes quotidianes (Figura 37), animals en la distància i paisatges en general. Per l'altra, es pot jugar amb els plans. Utilitzar un primer pla, que pot estar desenfocat, per guiar l'atenció visual a l'acció en particular, la qual sol estar enfocada (Figura 38). O bé, utilitzar els angles i punts de vista per deixar que el fons, si és que el paisatge és bonic, i l'acció principal comparteixin el protagonisme (Figura 39).

Figura 36

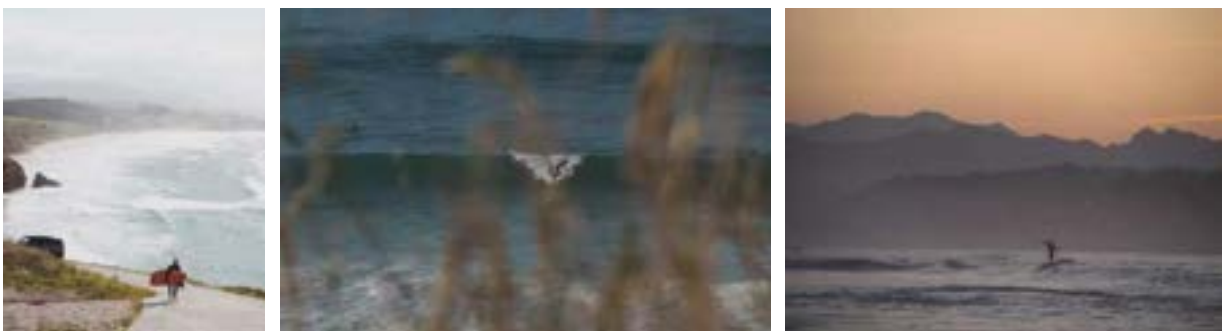

Figura 37, 38 i 39

4.2.5 Explicar una història

La característica més distingible d'un fotògraf és la història que explica amb la seva fotografia i de quina manera ho fa. Com és una onada, en què consisteix una maniobra complexa perfecta, moments relaxants i còmodes, estils de vida de les persones, etc. Ells, immortalitzen als surfistes en els seus millors moments, exaltant una activitat apreciada, que fa que encara sigui més fascinant. Es valora el fet de voler ser tele transportats a l'indret de l'acció a través d'aquesta història

4.2.6 Jugar a favor de la llum

És un factor fonamental per a disparar una bona fotografia. Cal calcular l'hora del dia i la llum que hi haurà en aquell moment. Estudiar-la abans de començar per veure com aquesta interactua amb el subjecte i de quina manera es reflecteix al mar. En relació amb el fet anterior, els fotògrafs treballen sobre un mirall colossal, capaç de reflectir la interacció dels elements del cel, i és crucial vigilar-ho en determinats períodes de la jornada per evitar-ho. En un dia solejat, el millor horari per prendre fotografies és a primera hora del matí, tant la sortida del sol com les tres hores posteriors, i a última del vespre, tant la posta de sol com les tres hores anteriors (Figura 40). Es generaran siluetes i contrastos excepcionals. Durant el migdia, el sol brilla en excés i pot cremar la fotografia, a part que el cel sovint es presenta amb massa saturació per adquirir les tonalitats desitjades, excepte els dies de poca llum, quan està ennuvolat, els quals s'ha d'afegir lluminositat a la postproducció. Un altre cas són els dies de tempesta, els quals mostren escenes interessants amb molt de to dramàtic i una gran varietat de colors contrastats entre el cel i el mar (Figura 41).

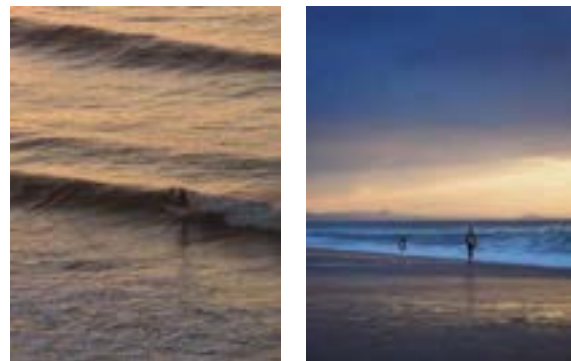

Figura 40 i 41

4.2.7 Comunicació entre el fotògraf i el surfista

Especialment dins l'aigua, afavoreix la fluïdesa de la sessió perquè el fotògraf li pot demanar a aquest el que vol que faci o a quina distància ha d'estar de la càmera (Figura 42). Molts cops, el surfista ha de mantenir la línia que li suggereix el fotògraf per tal que la foto no quedi afectada

amb les gotes d'aigua de l'esprai causat per una maniobra brusca. Tanmateix, si el fotògraf dispara des de fora, és d'ajuda que li doni unes indicacions bàsiques al surfista abans que comenci la sessió, ja que durant aquesta no ho podrà fer.

Figura 42

4.3 CONFIGURACIÓ DE LA CÀMERA

Aquest llistat de conceptes no és possible si no es té la càmera ben configurada abans d'utilitzar-la. És crucial per aconseguir una bona fotografia.

- a) **Format:** preferiblement RAW, per poder obtenir una millor qualitat de postprocessat en l'edició.
- b) **Mode:** és diferent segons si es fotografia des de terra o des de l'aigua. En el primer cas, s'utilitza el mode M (Manual), per tenir control total sobre el qual la càmera captura. I en el segon, un que sigui mig manual mig automàtic. Es pot triar entre el mode S (prioritat d'obturació) i entre el mode A (prioritat d'obertura).
- c) **Obertura:** si s'utilitza el mode A, es posa l'obertura entre F 5,6 i F 11, a la meitat, depenent de la quantitat de llum disponible, encara que freqüentment a la platja n'hi ha molta.
- d) **Velocitat d'obturació:** si s'utilitza el mode S, s'estableix una velocitat entre 1/800 i 1/1250 per aconseguir una imatge nítida i congelar l'acció.
- e) **ISO:** automàtic, ja que la llum canvia molt sovint i així es té una preocupació menys. Tot i això, si es vol controlar manualment, s'ha de posar com més baix possible, ja que com s'esmenta abans, la platja disposa de força llum natural i en conseqüència, s'evita el soroll.
- f) **Balanç de blancs:** es pot triar entre establir-lo abans d'entrar a l'aigua, segons el temps que faci, o mantenir-lo en automàtic.
- g) **Enfocament:** també és un terme que canvia segons el medi en el qual es fa la fotografia. Des de terra, es pot establir un enfocament automàtic. En canvi, estant dins l'aigua, és favorable

l'enfocament manual. Precedentment a entrar-hi, s'enfoca la càmera a un subjecte que es trobi a 3-4 metres d'un mateix i es tira l'anell d'enfocament cap avall, bloquejant-lo, abans de col·locar la càmera dins la carcassa. D'aquesta manera, s'evita que la càmera hagi de trobar el focus quan el subjecte estigui posicionat molt a prop i s'estigui movent veloçment.

- h) Mode de mesurament de la llum:** el més útil és el mode *Ponderat al centre*, el qual prioritza la llum a la part central de l'escena.
- i) Mode d'autofocus:** s'utilitza el mode AF Continu (C-AF), és a dir, el que concedeix l'enfocament actiu en tot moment. És el més adequat per subjectes moguts.

5. CONVERTIR-SE EN UN PROFESSIONAL

No tots els individus que es poden trobar al mar disparant fotografies de surf s'hi dediquen professionalment. És una feina a temps complet a causa de la gran quantitat d'hores que es necessiten invertir per fer-la adequadament, a més dels coneixements específics que exigeix.

En aquest bloc, s'analitzen els principis d'un fotògraf professional, en altres paraules, el que ha de fer i el que no, i les seves primordials dificultats.

5.1 ELS PRINCIPIS D'UN FOTÒGRAF

Tan bon punt en què algú es dedica a aquesta professió de manera totalitària, es plantegen múltiples aspectes en relació amb els clients i amb la metodologia de treball, que cal contemplar en tot moment per fer la feina satisfactòriament. Recordant per sobre de tot que quan un fotògraf és contractat, ha de mantenir un comportament objectiu i professional.

- a) Escoltar als clients:** sempre amb bon humor, encara que siguin molt exigents o irritants. S'han de satisfer les seves necessitats, per les quals t'han contractat. No es pot decidir per ells però si donar opinions humils o suggeriments. També, saber acceptar les crítiques i mai saltar en contesta.

b) Estar per la feina: preservar la posició darrere la càmera. No discutir ni involucrar-se en res que no toqui. Si es fa adequadament, et pot obrir moltes portes, ja que aquest és un món que es mou principalment pels resultats de la teva feina i sobretot per referències de contactes.

Així mateix, quan es tenen nombrosos clients alhora, és convenient no perdre'n cap de vista i calcular quant de temps cal dedicar-li a cadascun perquè acabin obtenint tots la mateixa quantitat de bons resultats.

c) Rutina de còpia de seguretat: mantenir-se al dia amb les fotografies i tenir-les ben classificades i copiades en diversos elements de memòria. És important dedicar-hi uns minuts després de cada sessió, encara que moltes vegades s'estigui cansat. S'ha de fer àgilment sense entretenir-se massa en detalls per evitar perdre el temps.

d) Vigilar la teva salut: no fer-se mal abans d'una sessió o un viatge, ja que si s'està incapacitat per fer la feina només de començar, suposarà una gran decepció pels clients i no els serà de cap utilitat. Per aquest motiu, cal alimentar-se bé, hidratar-se i cuidar el sistema immunitari.

e) Fotografiar en format RAW i en JPG: el JPG permet obtenir les imatges immediates i compartir-les ràpidament als clients perquè tinguin un tastet de la sessió, abans no se'ls hi envia la resta. Les fotografies en format RAW, es treballen des de casa o l'estudi, que seran les imatges finals per entregar als clients.

f) Revisió de l'equip: es recomana fer-se diàriament. Mirar si tot està en ordre la nit abans d'una sessió per evitar estressar-se o la manca d'algun component a l'hora de la feina. Tenir cura de tot l'equip.

g) Deixar els comentaris pel client: és molt millor que el treball fotogràfic parli per si sol que pas que el fotògraf parli pel treball, sobretot si encara està en curs.

h) Oferir productes addicionals: impressions, àlbums de fotos, revistes, calendaris... per obtenir ingressos extres.

i) O es grava o es retrata: no és gens aconsellable intentar fer les dues coses alhora, ja que és millor centrar-se en un aspecte per no perdre's cap acció important.

j) Mantenir els coneixements al dia: entendre mínimament de tecnologia és essencial, a més d'estar sempre al corrent dels nous productes del mercat o metodologies de labor innovadores. És per això, que constantment s'ha de continuar aprenent per complementar els coneixements, ja sigui llegint articles, mirant tutorials i vídeos, fent cursos i tallers, escoltar les paraules dels més experts o seguir la seva trajectòria. Però sobretot, el més important, no deixar de practicar ni experimentar. D'aquesta manera, es va escalant en el rànquing de creadors de contingut i inclús es pot arribar a ser la font d'inspiració de les pròximes generacions.

5.2 QUÈ NO FA UN FOTÒGRAF PROFESSIONAL

A part de conèixer quins aspectes cal tenir presents per dur a terme la feina adequadament, paral·lelament s'han de considerar els que no s'han d'obrar de cap manera. He recollit en un llistat els que considero de més rellevància, alguns dels quals va manifestar Roger Sharp, un fotògraf de prestigi.

- Perdre l'onada per estar parlant amb algú, enganxat al mòbil o a les xarxes socials.
- Pensar que per tenir una GoPro o un teleobjectiu de 600 mm et converteix directament en fotògraf.
- Posar-se a l'aigua amb bateria baixa de la càmera, sense targeta de memòria o amb poca capacitat en ella.
- Anar a la platja sense aletes, neoprè, trípod o càmera, és a dir, amb manca de material.
- Tenir goteres a la carcassa o marques d'aigua en el vidre frontal.
- Disparar sempre en JPG perquè les targetes no tenen suficient memòria.
- Tenir un equip fotogràfic que no se sap utilitzar.
- Faltar el respecte als companys o criticar les fotografies d'altres persones.
- Penjar totes les fotografies a Internet sense haver-les enviat abans a les revistes, ni enviar-les a més d'una per generar enfrontament entre elles.
- Situar-se en la zona incorrecta dins l'aigua i al mig de la trajectòria dels surfistes o d'altres fotògrafs.
- Deixar d'anar a fer fotografies si plou o si el dia és millor per anar a surfear.

5.3 DIFICULTATS DINS L'AIGUA

Des del moment en què un fotògraf pretén fotografiar dins l'aigua, es presenten una sèrie de factors que obstaculitzen la seva feina i s'han de tenir en consideració. Ocasionalment, en suposa només un, però sovint és la variabilitat de tots els components.

5.3.1 Condicions meteorològiques

Abans d'una sessió, és important mirar sempre el temps, pel fet que és un factor incontrolable. Primer de tot, la temperatura, per saber quin tipus i gruix de neoprè caldrà. Seguidament, les condicions del mar, és a dir, els metres d'altura de les onades i els corrents, les quals poden arribar a portar al fotògraf a situacions de perill extrem si no es tenen en compte, a més de dificultar la seva mobilitat dins l'aigua. O bé, tot el contrari, havent-hi la possibilitat que no hi hagi onada suficient per poder treballar. També, cal identificar la direcció i intensitat del vent. És determinant per saber quin tipus d'onada que es formarà, i consegüentment, quines mesures caldrà prendre. Existeixen diverses pàgines web i aplicacions per observar les previsions d'aquests paràmetres. A continuació, es pot observar un exemple de mapa de *FNMOC (Fleet Numerical Meteorology and Oceanography Center)*, utilitzat per saber aquests paràmetres.

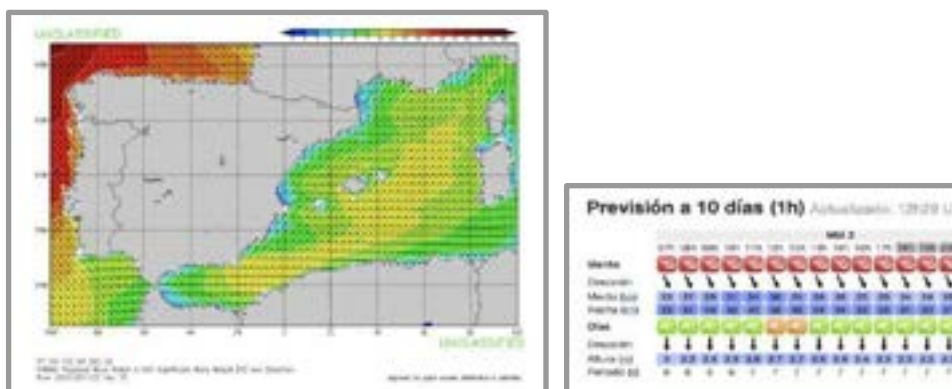

Figura 43 i 44: El mapa s'entén pel significat de cada color, pintat a les porcions d'aigua, i per les fletxes (Figura 43). Està mesurat en peus (*feet*), 3 dels quals equivalen a un metre. Per tant, entre el número 3 i el número 4, ja representa una onada considerablement bona. Aquesta mesura la marquen de color blau clar i es pot veure que és el color que apareix a la nostra costa, això divendres 4 de desembre de 2020, a les 12 del migdia (especificacions escrites a la part inferior esquerra dins la figura). Les fletxes representen la direcció del vent i acaben de determinar si l'onada serà tal com diuen els colors. En la nostra zona, ens marca un Garbí, el qual no provocarà l'altura d'onatge que marca. Els vents ideals són els provinents de sud-est, però suaus. A la web apareix un mapa per cada període de 6 hores durant un dia, tot i que cada hora es va actualitzant. L'únic que no marca és la força del vent, en nusos, i per tant s'ha de combinar aquesta informació amb la d'altres webs. *Wisuki* per exemple, marca els nusos de vent i la direcció, l'altura de l'onada ja amb metres, el període, la temperatura i altres paràmetres innecessaris (Figura 44).

5.3.2 El fons

Saber la profunditat de l'aigua i si el lloc es tracta d'un fons de sorra, roques o corall és fonamental. Aquests dos últims poden causar danys greus al fotògraf, quan és involuntàriament rebolcat dins l'onada o s'enfonsa perquè no li trenqui a sobre, quan hi ha poca profunditat o en relació amb els corrents, quan són arrossegats per la pressió de l'aigua.

El fons també determina quin tipus d'onada hi pot haver i la seva altura.

5.3.3 Fer les fotos que es tenen al cap

No entrar a l'aigua amb unes expectatives molt altes perquè mai o gairebé mai es podrà fer "aquella foto", tot i que pot quedar semblant o servir d'inspiració. De fet, això passa amb tots els tipus de fotografia. La llum és un altre factor que hi té molt a veure, ja que moltes vegades no és la desitjada i s'ha d'arreglar durant l'edició. El nivell dels surfistes també hi influeix. Si no en saben gaire, serà més difícil fer-los fotos en postures corporals idònies i que estiguin col·locats al lloc adequat.

Evitar arribar a la frustració és transcendental. Es poden tenir dies molt dolents, sigui per les condicions o per no estar d'humor, amb resultats poc convinents. Però, també de ben bons, amb unes condicions ideals, que s'han d'aprofitar al màxim.

5.3.4 Preparació física i mental

En seminaris amb molt d'onatge, el fotògraf ha d'estar ben preparat físicament, igual o més que un surfista. Transportar la robusta carcassa a través de les onades, suportar la seva potència i resistir flotant dins l'aigua durant un llarg període de temps, no és una feina fàcil.

Per entrenar la força i resistència, molts d'ells practiquen altres esports, com natació, amb un programa especial (amb aletes o sense), *running*, *mountain bike*, etc. També mantenen una bona nutrició durant la temporada i es preparen banys de glaçons per acostumar-se a aguantar les extremes baixes temperatures. Estar en forma no només facilita la labor, sinó que també és la clau per la supervivència en circumstàncies perilloses. Fent-hi referència, un altre exercici molt útil és l'apnea, la pràctica d'aguantar la respiració a pulmó a sota l'aigua durant un llarg període de temps. Pot arribar a ser el límit entre la vida o la mort, en un fet esporàdic.

Psicològicament, s'ha de tenir una bona actitud durant la jornada. Mantenir la calma en situacions amb molta onada o corrent, sense posar-se nerviós, valorant la situació respirant amb tranquil·litat. Els experts recomanen la meditació abans d'una sessió dura.

5.3.5 Seguretat i Salut

Prioritzar la seguretat i la salut d'un mateix i els que t'envolten abans que la feina és el més important de tot, ja que l'aigua del mar és un element amb una força descomunal i incontrolable pels humans. La feina no deixa de ser una feina i no s'ha d'arriscar la vida per ella.

Mirar bé les condicions meteorològiques abans de començar. Conèixer els teus límits personals i a partir d'ells valorar si un es veu capaç d'entrar, tenint en compte també l'experiència que es té. D'aquesta manera s'eviten males estones i estar amb por dins l'aigua, ja que a part de posar-se en perill, la feina no serà ben feta.

Pel que fa a la seguretat del material, la càmera s'ha de lligar amb l'invent (leash) al braç, no deixar-la anar mai ni agafar-la o estirar-la només per l'invent per no perdre-la o causar-hi danys.

5.3.6 Economia

Aquesta ocupació, sol ser autònoma i si es disposa d'alguns coneixements de negoci, pot suposar la diferència respecte als altres. Són pocs els que viuen només d'aquesta professió, ja que actualment és molt complicat. Així doncs, la majoria ho complementen amb altres feines o combinen diversos estils fotogràfics (retrats, fotografies de casaments, fotografies de producte, etc).

Això també ho provoca la poca valoració que se li dona, reflectit a les paraules de Carlos Vela, un fotògraf del mediterrani: *«Es una fotografía muy mal valorada, es un trabajo muy sacrificado en el que tanto uno mismo como el equipo fotográfico tenemos que trabajar duro para poder conseguir esa instantánea, esa imagen que el rider desea, ese tubo, ese giro, esa volada...Es la fotografía que más me apasiona, pero a la vez la que más decepciona lamentablemente al no recibir el valor merecido»*.

Tanmateix, tot el material que posseeix el fotògraf no és gens econòmic i la majoria de cops, la feina es fa per cobrir les respectives despeses.

Per aquestes raons, des del punt de vista comercial s'ha de saber negociar al millor preu per vendre les fotografies, no molt cares però tampoc regalar-les. Si un fotògraf s'ofereix per fer fotos de franc a una marca, sempre més se li quedarà aquesta etiqueta. És per això que cal mantenir les tarifes de les fotografies i fer-se respectar davant les empreses.

També, és crucial tenir molts contactes, tant fotògrafs, moduladors, surfistes, com gent de la zona. És un món on un es mou bàsicament gràcies a la gent i per les opinions que donen de tu.

6. POSTPRODUCCIÓ I DIFUSIÓ

6.1 EDICIÓ DIGITAL

L'edició de les fotografies és un procés tant o més important que el de fer-les. Nomenats fotògrafs, entre ells Zak Noyle, recomanen disparar moltes imatges al moment de la sessió i llavors, entretenir-s'hi tranquil·lament amb l'edició. D'aquesta manera, es poden evitar tenir, per exemple, només dues fotografies d'una escena, però inservibles. Ell, creu que com més millor, si no ja es poden esborrar després.

Les decisions de postprocessat són determinants per la qualitat d'imatges que s'estan creant. Són elementals per aconseguir el factor “uau” de l'espectador, el més buscat.

Una altra de les raons per la qual s'edita, és perquè la càmera mai capta els colors exactes de la realitat, tal com el fotògraf ha vist la fotografia amb els seus propis ulls, encara que si es sobrepassen els límits de l'edició, es perd totalment l'encant de la fotografia.

Tenir un software d'edició professional com *Adobe Photoshop* o *Lightroom* per *Mac* o *PC* és la clau, encara que n'existeixen d'altres com *Snapseed*, *VSCO* i *Affinity Photo*, que et permeten controlar una gran quantitat de paràmetres des del mòbil.

En aquest apartat, he compilat els passos més bàsics, sense aprofundir massa en detalls, per editar una fotografia de surf utilitzant el software *Lightroom Classic* per escriptori, d'*Adobe*.

En entrar al programa, s'hi troba la “Biblioteca”, on s'importen totes les fotografies (Figura 45). Permet fer una selecció de les millors obtingudes, ja que tot el conjunt no haurà sortit correctament. Hi ha diverses maneres de fer-ho, primer, a través de col·leccions i carpetes per distribuir-les segons com es vulgui i llavors, per fer la tria, a través de banderes, colors o estrelles. Jo personalment, utilitzo les banderes per triar les que realment vull editar. La blanca significa que la vull, i la de la creu, que la descarto. I sovint, estrelles, que es relacionen amb algun codi personal que depèn de cada sessió.

Un cop totes seleccionades, es transcorre a editar-les, ara a l'apartat “Revelar”. És recomanable activar el mode “*Antes y Después*” per així veure com van canviant respecte a les originals (Figura 46).

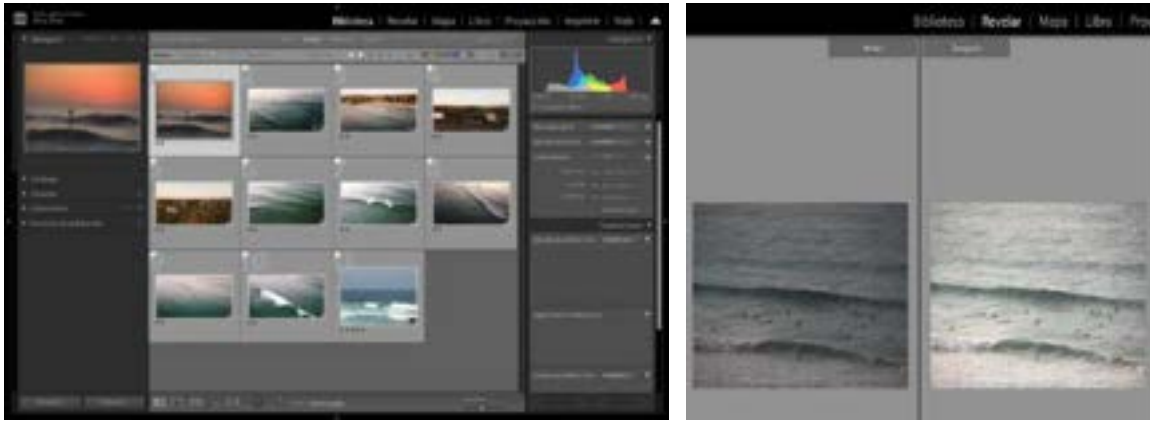

Figura 45 i 46

Cada persona té una manera específica d'editar i un gust o estil de fotografies. Alguns, poc editades i més naturals, d'altres més contrastades i saturades, amb colors més vius, d'altres en blanc i negre, etc. Jo prefereixo editar-les poc, prioritzant una alta exposició i temperatura, a més d'un toc de boirina, on es complementin el color blanc i blau clar amb una petita quantitat de groc ataronjat causat per la temperatura. Ara bé, si el mar està d'un color verdós/marronós o si es tracta d'un accident fotogràfic sense elements interessants de llum, opto per un blanc i negre suau amb una mica de contrast. Considero que aporta una certa elegància a la composició i un aire misteriós.

L'estil de cada fotògraf, el determina la manera segons com editi. Una forma de mantenir la mirada pròpia que destaquí de la resta és a partir de *presets*, filtres preestablerts, que permeten mantenir el mateix color, llum i temperatura, entre d'altres, en totes les fotografies que es vulguin. Per fer-los, aquesta és la manera més senzilla que els fotògrafs solen tractar la fotografia (Figura 47):

- 1) Anivellar la imatge, equilibrant la línia d'horitzó recta. Si no ho està, la foto queda desperfecte, excepte que es vulgui crear una composició artística determinada.
- 2) Retallar la fotografia a la composició i proporció desitjada. No cal molt, poden ser pocs mil·límetres.
- 3) Ajustar l'exposició, la lluminositat, les ombres, els blancs, els negres i una mica el contrast si es vol, per destacar la figura del surfista per sobre de tot.
- 4) Complementar escassament la claredat i la nitidesa, però sense passar-se.
- 5) Baixar un pèl la saturació i la intensitat.
- 6) Reduir el soroll, si cal, entre 30 i 40 unitats.

- 7) Si és necessari, es pot tocar la corba de color.
- 8) Treure l'aberració cromàtica i permetre les correccions de perfil. D'aquesta manera les possibles distorsions generades pels objectius, desapareixen.
- 9) Ajustar suaument els tons de color si s'escau, sobretot els blaus i turqueses.
- 10) I per últim, generar una mica de temperatura si es vol donar calidesa.

Figura 47

6.2 DIFUSIÓ DE LES FOTOGRAFIES

Un cop editades, hi ha diverses vies per on els fotògrafs poden divulgar les seves fotografies, encara que totes poden estar lligades unes amb les altres.

6.2.1 Xarxes socials

Sobretot per ús personal de les fotografies, per arribar a la gent i fer-se un nom en aquest sector, exposant lliurement les seves millors obres. Dins aquest camp s'hi poden incloure *Instagram*, la millor per excel·lència, *Facebook*, *Pinterest*, *Twitter*, *Behance* i *500px*, entre d'altres.

6.2.2 Revistes

Xatejant amb en Morgan Maassen, un fotògraf qualificat, em va explicar que anteriorment eren elles qui es posaven en contacte amb el fotògraf, prèviament havent estudiat el seu portfoli. Avui en dia lamentablement, en queden poques, i ha de ser ell mateix qui s'hi ha de posar-se en contacte, enviant-los la seva feina. El més recomanable és enviar-los les deu o quinze millors fotografies per correu electrònic, en lloc del portfoli sencer, ja que si no ni se'l miraran.

També, va afegir que sempre que la secció per la qual s'estigui treballant dins la revista no comporti la competència amb d'altres, es pot treballar per més d'una. Algun exemple de les revistes restants són *Surf Limit Magazine*, *35esenta* i *Surfer Rule*.

6.2.3 Clients privats

Aquests són els qui proporcionen la major part de la feina als fotògrafs de surf. Ja siguin sessions esporàdiques a gent que fa una reserva o escoles i campaments de surf que vulguin promocionar-se.

Dins aquest camp també s'hi troben les empreses de surf, siguin grans o petites, que necessiten contractar a una persona o a un equip complet, encarregat de generar contingut de la marca. Estaran sota un contracte, perquè així el negoci pot mantenir el total els drets i controlar les imatges que es produeixen.

6.2.4 Exposicions

Són pocs els que en fan a galeries presencials per exposar una col·lecció. Malgrat això, la majoria disposen de *blogs* personals on donen a conèixer les seves millors peces per promocionar-se. Allà, per descomptat, hi afegeixen les seves dades de contacte. A través d'aquests o inclús de les xarxes socials, molts posen a la venda làmines, és a dir, fotografies impreses emmarcades a diferents mides pensades per restar a les parets de botigues, restaurants i habitatges familiars.

6.2.5 Altres projectes

Són existents unes innovadores plataformes de compravenda de fotografies de surf. Un gran exemple és *Seeyousurf*, ideada per Gherardo Marchelli, que actualment funciona com a comunitat global utilitzada per més de cinc mil fotògrafs de més de cent localitats diferents. Els afiliats hi penjen les seves fotografies per tal que els protagonistes s'hi puguin veure retratats en acció i adquirir les imatges desitjades. Els preus de les fotografies varien entre cinc i cinquanta dòlars, ja que una fotografia aquàtica és més cara que una captada des de la sorra.

7. PART PRÀCTICA

Els meus objectius d'aquest treball van ser des d'un principi aprendre el màxim possible de l'art de fotografiar el surf i experimentar-lo. Vaig seguir una sèrie de passos al llarg del procés per fer-ho possible. I finalment, vaig crear un petit portfoli propi imprès com a recull de les millors imatges del procés.

7.1 INTRODUCCIÓ AL TEMA

Primerament, vaig portar a terme una llarga recerca per adquirir aquests coneixements, a base de webs d'internet, articles de revistes digitals, documentals, vídeos de *YouTube*, llibres... tot el que vaig poder trobar. Ho vaig anar anotant tot a mà en una llibreta destinada a retenir tota la informació del treball. També, vaig tenir la sort de poder posar-me en contacte per correu electrònic amb en Morgan Maassen, un professional, i fer-li algunes preguntes en relació amb el seu ofici.

7.2 DESTINS

Amb aquesta informació interioritzada, vaig anar capturant surfistes. Encara que ja havia disparat moltes fotografies d'aquest tipus abans de començar el projecte (a Hossegor i L'Estartit), les que vaig fer a partir d'aquí, van ser més a consciència i amb una finalitat concreta.

7.2.1 L'Estartit, Girona

La major part d'aquestes imatges són de l'Estartit, el poble on vaig començar a fer surf i aprendre a observar el mar. M'he passat moltes hores darrere la càmera, alguns dies contenta dels meus resultats i d'altres que han servit per aprendre dels errors. També, he realitzat alguna imatge a vista d'ocell amb el dron. Els meus models han sigut des de desconeguts fins a membres de l'escola Agro Rural Surf (Figura 48).

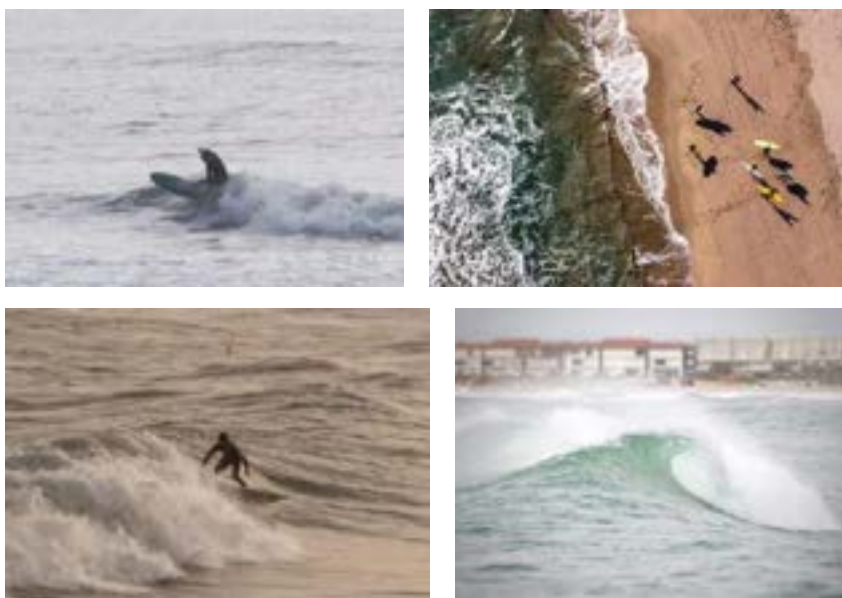

Figura 48

7.2.2 San Vicente de la Barquera, Cantàbria

A principis de Setembre, l'escola Agro Rural Surf Club, esmentada anteriorment, com cada any, va organitzar un *Surf Trip* a San Vicente de la Barquera, Cantàbria. No només hi vaig anar amb la finalitat de surfejar i estar amb amics i companys de *hobby*, sinó també per posar en pràctica tot el que havia après sobre la fotografia del surf.

Els escenaris eren espectaculars i permetien practicar a més, la fotografia de paisatge i documental (Figura 49), fent servir desconeguts i els meus companys com a models.

A cada sessió de surf, sortia una mica abans o entrava una mica més tard a l'aigua per poder disparar alguna fotografia, sobretot a primera i última hora del dia, en què la llum era summament millor. Inclús hi va haver un dia en què les onades eren massa grans i no em vaig veure en cor d'entrar, per tant, em vaig passar tot el matí fent fotos als meus companys de viatge, els quals alguns tenen molt de nivell i en vaig gaudir moltíssim. M'acompanyava l'Alba Estela, la fotògrafa de l'Escola, qui em va ajudar i donar molt bons consells. (Figura 50). Durant una posta de sol, vaig poder volar el dron des d'un penya-segat amb una llum ideal i fer fotos com aquestes. (Figura 51).

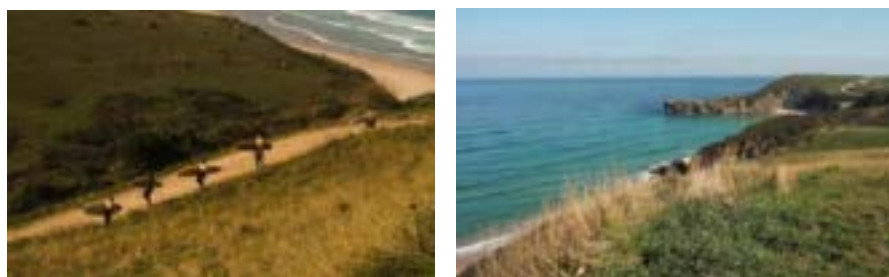

Figura 49

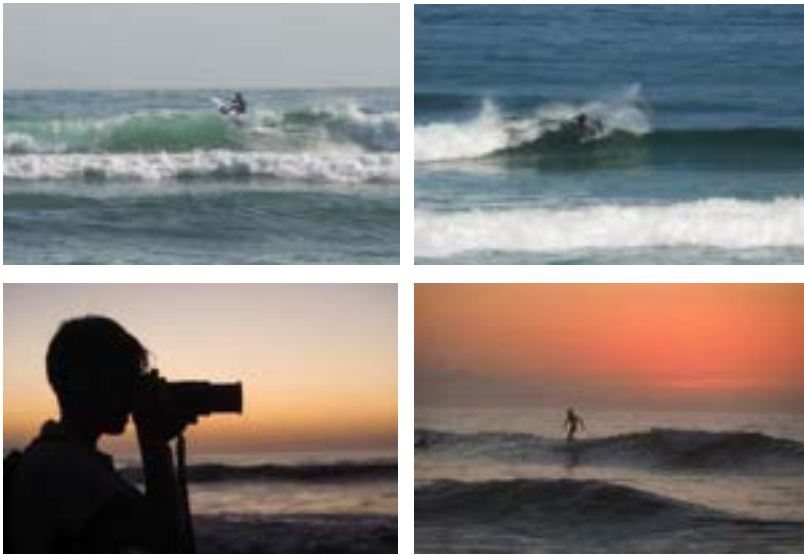

Figura 50

Figura 51

7.2.3 Las Palmas, Gran Canaria

Un mes més tard, amb dos amics, la Carlota i en Jordi, vam organitzar una petita escapada a Las Palmas de Gran Canaria per anar a fer surf i de pas visitar una amiga que viu allà, la Coral. Vaig disparar algunes imatges amb el teleobjectiu 75-150 mm a La Playa de Las Canteras, la qual teníem just davant del nostre hostel. L'únic inconvenient va ser que vam tenir uns dies ennuvolats amb algun ruixat entremig, i a causa d'això, la llum no va ser la més bonica. Per aquest motiu, moltes les vaig acabar editant en blanc i negre. (Figura 52). Addicionalment, vam comprar una càmera d'un sol ús i els resultats van ser fantàstics. (Figura 53).

Figura 52

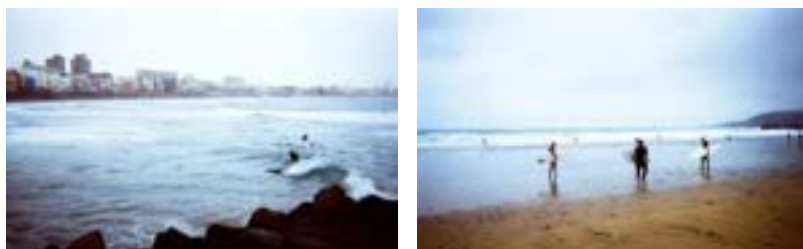

Figura 53

Aprofitant la sortida, dies abans em vaig intentar posar en contacte amb un fotògraf de surf aquàtic de la zona per concertar una entrevista, qui em va acceptar la proposta de seguida, molt content. Es diu Alexis Rodríguez i s'hi dedica professionalment, a més de portar un hostal familiar. M'hi va citar una tarda i em va deixar gravar-lo mentre em responia algunes preguntes. També, em va ensenyar el seu estudi i la seva motxilla fotogràfica. L'entrevista es pot consultar a l'annex del treball.

Al principi, no sabia què esperar-me, ja que només ens havíem comunicat a través de missatges, però al final va resultar ser un senyor molt obert i simpàtic que em va explicar tot i més del que volia saber (Figura 54).

Em vaig endur també el dron, però em va decebre una mica la idea de no poder-lo volar a la platja, per les normes de la policia. Em va avisar l'Alexis i em va salvar d'una possible multa. Tampoc vaig poder en cap altre lloc de l'illa a causa del fort vent que va bufar durant la nostra estada.

Figura 54

7.3 EL TALLER

A principis del 2020, vaig començar a seguir una conta d'*Instagram* anomenada @itsonlywater, perquè a primera vista em va atraure la seva fotografia i l'estil de vida que reflectia en general.

A l'estiu, van anunciar públicament al seu perfil un seguit de tallers de fotografia aquàtica. Em van brillar els ulls només en veure-ho. Després d'una llarga reflexió, vaig decidir apuntar-me. L'únic inconvenient era que s'impartia a Conil de la Frontera, un petit poble de Cadis, Andalusia. La meua família m'hi va voler acompanyar, aprofitant per fer una escapada de cap de setmana.

It's Only Water Studio (IOW) és un petit gran projecte que va néixer de la il·lusió de l'Alvaro Igliki, *Coke*, per donar una nova visibilitat a la fotografia del surf. Inicialment, fou fundat amb el nom de *Nikonos Project*, pel fet d'haver començat a fer fotografies amb la càmera analògica aquàtica *Nikon*

Nikonos III. En disparava per tots els racons del món i les exposava en diferents galeries. Però, una d'elles li va canviar la percepció de tot, la qual va anomenar *It's Only Water* i va durar una setmana a Madrid. Li agradava tant aquest nom, que no volia que s'esfumés en acabar-se l'exposició, sent així la raó per la qual va substituir l'antic per l'actual. Avui en dia, consisteix en una societat artística de surfistes, fotògrafs i il·lustradors, que fan des de sessions de fotos aquàtiques privades, làmines d'il·lustracions i missatges amb un gran treball de la línia i la tipografia, tallers, i estan arrancant amb la seva pròpia marca de roba i accessoris. Però sobretot, estan oberts a col·laboracions per iniciar més projectes creatius i són apassionats de la seva feina, fet que es reflecteix en les seves creacions. La seu dels seus projectes és el garatge d'en Coke, que s'ha convertit en un estudi - taller – botiga, d'un estil acollidor i minimalista (Figura 55).

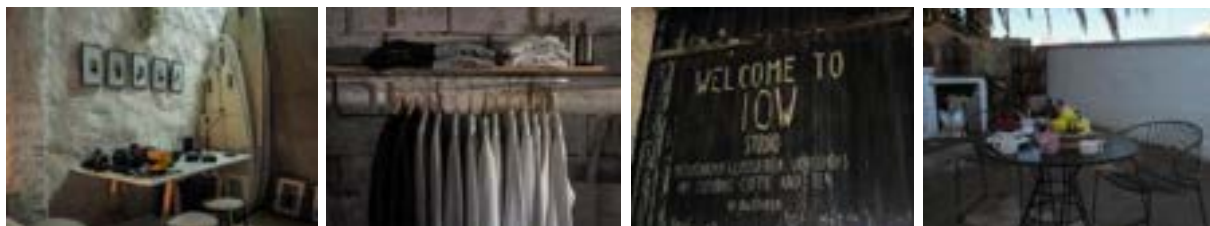

Figura 55

El dia 24 d'Octubre, vaig assistir al taller. Durava cinc hores i constava de tres parts. Primerament, una part teòrica a l'estudi, on en Coke ens va explicar les bases de la iniciació de la fotografia aquàtica del surf, com van ser els seus propis inicis i l'origen del projecte (Figura 56). Érem dos alumnes, un nombre perfecte per aquest tipus de tallers pràctics, ja que permet un ensenyament més eficaç i personalitzat. Ens va passar un *PowerPoint* com a guia de l'explicació i ens va ensenyar una demostració del muntatge del material, sobretot el de la carcassa estanca de la càmera. És un procés que cal fer-lo sense pressa i a consciència per tal d'assegurar la protecció i cura de la càmera.

Llavors, van venir tres surfistes, la Lucia, en Jose i l'Álvaro, integrants del projecte, que ens acompanyarien a la segona fase del taller. Van triar cadascun una taula de surf d'estil longboard de diferents mides (Figura 57).

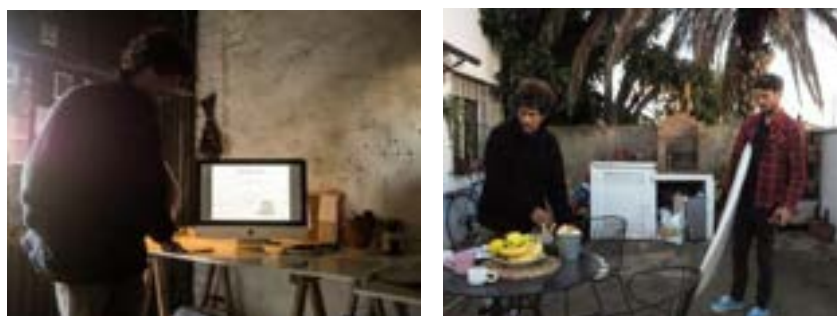

Figura 56 i 57

Amb tot el material equipat a la furgoneta, ens vam dirigir a la platja de Conil per posar en pràctica els conceptes apresos. Cadascú, inclòs en Coke, disposava d'un gibrell d'un color diferencial amb una càmera, la *Canon 7D*, i la seva carcassa, de la marca *Aquatech*, del mateix color, i un parell d'aletes, a més del neoprè personal.

Figura 58

Un cop allà, el primer que vam fer va ser observar el mar per buscar el millor pic. Els surfistes van entrar a l'aigua per anar escalfant i nosaltres vam acabar d'equipar-nos amb el material i retratar algunes imatges de prova per garantir que tots els controls estiguessin establerts correctament.

L'entrada al mar es va efectuar suaument i d'esquenes, ja que d'aquesta manera és menys complicat caminar per la sorra amb les aletes calçades. Mentrestant, escoltàvem totes les indicacions d'en Coke. Vaig trigar bastant en arribar on eren tots, pel fet que em resultava molt costós nedar a contracorrent només utilitzant les aletes, ja que amb els braços subjectava la càmera, la qual pesava considerablement. Un cop a la zona de confort, és a dir, on l'onada encara no ha trencat, ens va ensenyar la tècnica adequada per passar per sota les ondulacions amb la càmera. Això, em va facilitar més el control i la familiarització amb el material (Figura 60).

En posar-nos a disparar, vam estar primer tots junts per completar una sèrie d'exercicis. Passada una estona, cadascú anava una mica més lliurement i en Coke ens feia suport per qualsevol dubte (Figura 61).

Figura 60 i 61

Les coses més importants que ens va recalcar, van ser que experimentéssim, que no deixéssim de pressionar el disparador quan l'onada t'atrapa mentre el surfista hi està a sobre i l'has de passar per sota, és a dir estirant les mans sobre la superfície, i que no dubtéssim en captar el màxim de detalls possibles. Ens va recordar que tot pot arribar a ser increïblement interessant quan s'està al mar.

Un altre aspecte a destacar, és que els botons de la carcassa són molt més durs que els de la càmera i s'ha de fer més força per pressionar-los.

Les sensacions que vaig tenir fotografiant van ser increïbles, amb l'ajuda també del bon temps que vam tenir, a més d'unes onades perfectes per començar, no molt grans però tampoc molt petites, les adequades.

L'última part del seminari consistia a tornar a l'estudi i visualitzar els resultats. En primer lloc, vam dessalar el conjunt del material. Llavors, vam extreure les targetes de memòria de les càmeres i cadascú se les va descarregar al portàtil. En vaig fer un total de cinc-centes, aprofitant l'ocasió, però es van haver de fer una tria de les bones. En Coke ens va fer triar unes vint per editar-les tots junts. No les vam tocar massa, només l'enquadrament, la lluminositat i el contrast. Moltes, les vam convertir a blanc i negre, perquè així guanyaven molt més, sobretot les que l'aigua tenia un to verdós i les que va anomenar "accidents fotogràfics". Consisteixen en les fotografies que s'han fet sense voler, han sortit borroses o amb algun element interessant de llum, que molts cops poden ser les que t'acabin agradant més per la seva presència artística (Figura 63).

Figura 62

Figura 63: Accidents fotogràfics.

En sortir del taller, em vaig adonar que aquest tipus de fotografia és especial i que volia continuar-ne aprenent, tot i que no em podia permetre una carcassa per la meua càmera. Vaig recordar que en Coke havia començat amb una Nikonos. Em vaig posar a mirar per Wallapop i en vaig trobar una de 3a mà, a un preu molt més econòmic del que realment valen les que encara es conserven. El primer carret va ser provat a L'Estartit i va quedar força millor del que m'esperava, amb un aire artístic (Figura 64).

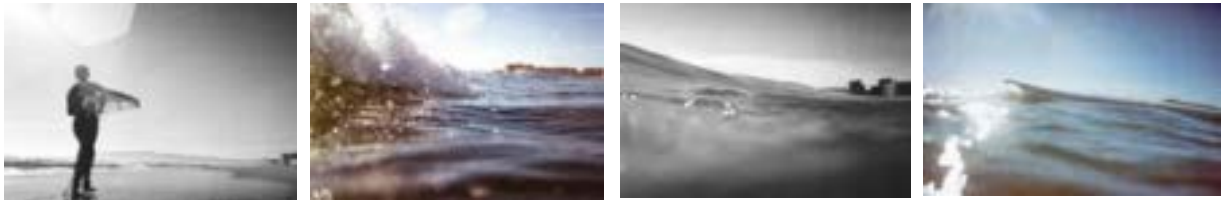

Figura 64

7.4 ELABORACIÓ DE LA REVISTA

Un cop havent experimentat suficient amb aquest tipus de fotografia, vaig decidir recopilar les millors imatges del procés i unir-les en forma d'una revista-portfolio. Indesign va ser el programa que vaig utilitzar pel disseny, que dins la seva complexitat professional, els paràmetres bàsics són senzills d'utilitzar. Els perfils de dissenyadors gràfics i publicistes d'aplicacions com Instagram i Behance, a més de revistes vigents de surf, van ser la meua principal font d'inspiració. Després d'una llarga búsqueda, vaig optar per un estil minimalista i alhora atractiu, combinant fotografies en colors suaus i en blanc i negre, juntament amb petits textos sobre el tema destacat de l'apartat determinat. Consta de seixanta-vuit pàgines en format A5.

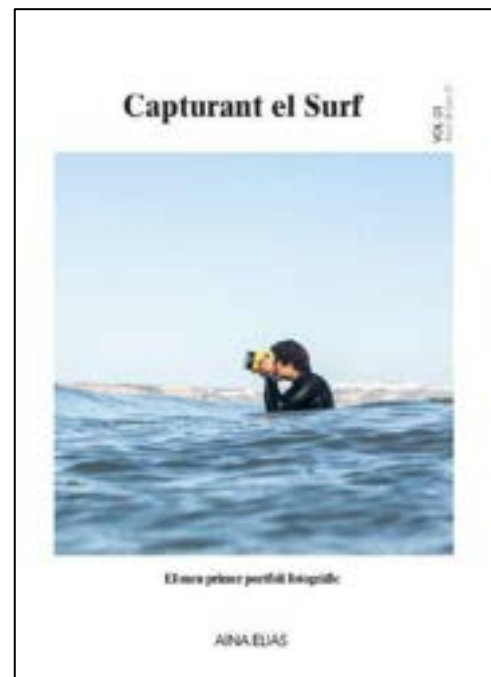

Figura 65: La portada de la revista.

8. CONCLUSIONS

Arribats a aquest punt, puc assegurar haver completat exitosament els meus objectius primordials del projecte, és a dir, haver recopilat i interioritzat tots els coneixements bàsics necessaris per a efectuar fotografia de surf. Al seu torn, posar-la en pràctica en tres medis ben diferents: des de terra, el més comú i relativament senzill de dur a terme; des de l'aigua, gràcies al taller de fotografia presencial; i des del cel, amb la possibilitat de volar el dron sobre l'acció determinada.

Encara que pot semblar que el procediment m'ha sortit totalment rodó, no ha sigut així del tot. En relació amb la recerca de la informació pel meu compte, considero que va consistir en la part més feixuga de totes, en particular, al principi, ja que no aconseguia trobar fonts de profit, fins que vaig canviar d'idioma. La majoria d'articles interessants estaven escrits en anglès, en vista de què en castellà, n'hi havia escassos i encara menys en català, és més, eren inexistents. Com estructurar el treball en si, per tal de dividir-lo per apartats, però que alhora tots lliguessin, em va suposar una altra gran dificultat. Llavors, gradualment, el treball anava agafant fluidesa, especialment un cop havent realitzat el taller de fotografia aquàtica, d'on considero què he après més sobre la qüestió.

I pel que fa a l'esmentat treball visual com a resultat del procés, primerament, la meua idea era fer un petit documental sobre el tema, que representés l'ofici d'un fotògraf de surf, juntament amb preses de paisatges, l'estil de vida surfista i alguna entrevista entremig. Vaig visualitzar nombrosos curtmetratges com a inspiració i llegir articles i algun llibre per informar-me del procés. A més, durant tot l'estiu, quan no em tocava treballar, vaig anar gravant molt de material per a la seva execució. Fins i tot, ja havia contactat amb l'Álvaro Sanz, un fotògraf i director de cine, qui estava disposat a ajudar-me. Finalment, però, ho vaig deixar córrer, a causa de la laboriositat que m'hagués suposat començar-ne un des de zero en tan poc temps, a més de no tenir una idea molt clara en ment de com desenvolupar-lo i tota la part teòrica per començar. Crec que centrar-me només en la fotografia va ser la millor decisió que podia haver pres, perquè de tots els àmbits audiovisuals és el que relativament domino més ara per ara, amb la qual he presenciada una notable millora. El repte va venir posteriorment, a l'hora de dissenyar la revista des del principi. Mai havia utilitzat el programa *InDesign*, el qual vaig fer servir per crear-la, ni tan sols n'havia sentit a parlar. Després de llargues estones mirant tutorials, em vaig adonar que era una pèrdua de temps i el millor era anar investigant i provant per compte propi. I així ho vaig fer. Després de gairebé dos mesos de feina, tres possibles dissenys, i trucar a vuit copisteries diferents, vaig poder imprimir amb èxit la meua petita revista, fet del qual encara em va fer sentir més orgullosa.

Per concloure, s'ha de dir que tot el procés en general, ha sigut molt profitós i enriquidor. Realment m'ha permès viure experiències que si no, no hagués viscut mai, com les dels viatges i el taller de fotografia. Però sobretot, haver pogut desenvolupar el meu primer projecte fotogràfic com a resultat de l'assoliment dels coneixements més buscats. Per mi, ha suposat un avanç colossal en el món audiovisual, el qual vull que sigui la meva plena dedicació en un futur.

9. GLOSSARI

Moltes de les paraules o conceptes del meu treball són un vocabulari específic del món del surf. Algunes, provenen de l'anglès i no tenen traducció. Seguidament, es pot visualitzar un llistat de les principals:

Anar d'esquerres: Surfejar a favor d'ona onada que trenca cap a l'esquerra, vist des del mar mirant cap a la platja.

Anar de dretes: Surfejar a favor d'ona onada que trenca cap a la dreta, vist des del mar mirant cap a la platja.

Invent (*Leash*): Cable de seguretat lligat a la taula per un extrem i al peu del darrere del surfista per l'altre.

Jersey: Camiseta de *lycra* que porten els surfistes durant una competició amb el seu nom, número i patrocinadors. Equivalent a una camiseta d'un jugador de futbol.

Longboard: És un tipus de taula gran, de punta rodona, que ofereix una gran flotabilitat permetent ser utilitzada per tots els nivells. Permet al surfista caminar-hi a sobre mentre està dins l'onada.

Offshore: Vent que bufa de la terra al mar, que farà que les condicions siguin més adequades per la pràctica del surf. Buida l'onada per davant provocant-li la forma perfecta per surfejar-la.

Onshore: Vent que bufa del mar a la terra, el qual no deixarà unes bones condicions del mar. Impacta l'onada per darrere provocant que aquesta sigui més tancada i difícil de muntar.

Pic: El lloc on comencen a trencar les onades. El surfista sempre hi estarà a prop.

Quilles (*Fins*): Són les aletes situades a la part inferior de la taula que permeten l'estabilitat sobre l'aigua i girar cap a la direcció desitjada. Fan la funció de timó.

Shortboard: És un tipus de taula lleugera i petita que permet fer maniobres ràpides. És la més corrent.

Spot: La ubicació concreta on anar a practicar surf.

Surf Trip: Viatge destinat a la pràctica del surf.

Swell: Terme que s'utilitza per dir que hi ha maror.

Take off: És la maniobra més important que consisteix a deixar de remar i posar-se dret sobre la taula al moment que sents que l'onada t'està empenyent.

Tub: És el forat que es crea quan trenca l'onada i per on llisquen els surfistes d'alt nivell.

WSL: *World Surf League*, la lliga mundial professional de surf.

D'altres, són conceptes de fotografia, els quals estan definits sense entrar massa en detalls, només per a la seva mínima comprensió. Cal consultar-los si es desconeixen per entendre alguns apartats.

Aberració cromàtica: imperfeccions d'un objectiu, sobretot de baixa qualitat, que causen desperfectes de correspondència entre l'objecte real i la imatge que es percep d'aquest.

Autofocus (AF): enfocament automàtic. La càmera enfoca per tu.

Balanç de blancs: funció de la càmera que permet compensar els diferents colors de la llum.

Carret/Pel·lícula fotogràfica: Cilindre amb paper fotogràfic que l'envolta i es desplega per captar les imatges disparades amb una càmera analògica.

Contrast: Diferència entre el to més negre i el to més blanc d'una fotografia.

Distància Focal: Indica l'angle de visió d'una fotografia, és a dir la quantitat d'escena que captura.

Enfocament: Acció per la qual aconseguim que la part de la fotografia que volem que quedi enfocada o nítida, ho estigui.

Enquadrament: Porció d'escena triada per a la fotografia, és a dir, què s'inclou.

Exposició: Quantitat de llum que rep el sensor de la càmera per a formar una fotografia.

Gigabytes (GB): Unitat d'emmagatzematge. Un GB equival a 1024 **Megabytes (MB)**, unitat per la qual es mesura el pes de cada una de les fotografies. Les targetes de memòria i alguns discs dur petits, es classifiquen en GB.

ISO: sistema de mesurament numèric estàndard que mesura la sensibilitat de la llum del sensor d'imatge de les càmeres tant analògiques com digitals. Com més alt és l'ISO, la càmera capta més llum, i com més baix, menys. Si s'utilitza una ISO major a 400, comença a provocar soroll o granulositat a la imatge.

JPG: format (mètode) més comú de compressió de dades, pel qual la càmera guarda les imatges amb els ajustaments que considera, fet que provoca pèrdues parcials de qualitat, per tal de poder-se comprimir més fàcilment i alhora ocupar menys espai que altres formats.

Lluminositat: Sinònim de Claredat, una propietat dels colors.

Modes de la càmera: Els principals són quatre: M (manual), A (automàtic), S (amb prioritat d'obturació) i A (amb prioritat d'obertura). Aquests dos últims permeten triar el paràmetre determinat mentre la resta és establert automàticament.

Modes de mesurament de la llum: La forma com la càmera mesura la llum de l'escena.

Obertura: Orifici pel qual passa la llum que arriba al **sensor**, el mecanisme que reté les fotografies, i es gradua amb el **diafragma**, un mecanisme situat als objectius que regula la quantitat de llum que entra a la càmera.

Profunditat de camp: És la zona enfocada d'una fotografia, que s'estén per davant i per darrere del punt concret del motiu sobre el qual s'ha enfocat exactament.

RAW: format d'arxiu que recull les dades de la imatge en cru, és a dir, sense que la càmera li hagi fet cap mena de processat o compressió. Per tant, aquest format emmagatzema molta més informació i com a causa, ocupa més espai. És el més recomanat per editar les fotografies posteriorment.

Terabytes (TB): Unitat d'emmagatzematge. Un TB equival a 1000 GB. Els discs dur potents es classifiquen en TB.

Velocitat d'obturació: És el temps durant el qual l'obturador de la càmera roman obert deixant que hi entri la llum. Com més alta és la velocitat, més congelada quedarà l'acció, i com més baixa és, més moguda o difuminada, alhora que més llarg serà el temps d'exposició.

10. OPINIÓ PERSONAL I AGRAÏMENTS

Mirant enrere, m'adono que he dedicat una immensa quantitat de temps a aquest treball, no només pel simple fet de voler-lo fer adequadament, sinó també perquè a mesura que anava investigant sobre la temàtica, més m'enganxava i més ganes tenia de posar-m'hi. Considero que vaig acabar triant el tema més adequat per mi, dintre els quals tenia pensats, atès que és una combinació perfecta de les meves dues grans passions, la fotografia i el surf. Tot i que els primers dies estava un pèl bloquejada i atabalada per la feina que em venia a sobre, de mica en mica, amb el temps, portar a terme tot el procés del projecte m'ha anat sent més senzill i fluït. I és més, m'ha encantat de fer.

Són molts els qui han estat involucrats durant aquesta jornada, alguns dels quals he conegut a causa d'això mateix, i els hi vull donar les més sinceres gràcies. Primer de tot als membres d'Agro Rural Surf, tant els qui m'han acompanyat en viatges com els qui no, per acceptar ser els meus

models principals. A en Coke, per donar-me una oportunitat única amb el seu taller, juntament amb la part de l'equip d'It's Only Water present aquell dia. A l'Alexis Rodríguez per respondre tan obertament a les meves preguntes d'entrevista. A en Morgan Maassen per mostrar-se receptiu als meus dubtes sobre la professió d'un fotògraf de surf. També, a en Josep Mejías, el meu tutor, per la seva atenció i dedicació en mi des del primer dia. I per últim però no menys important, a la meva família i amics per donar-me tot el suport necessari i valorar la meva feina.

11. ANNEX

Com a part complementària del treball, en aquest bloc, s'afegeix l'entrevista efectuada a l'Alexis Rodríguez, un fotògraf professional, durant la meva estada a Las Palmas de Gran Canaria (apartat 7.2.3). Està escrita en castellà, ja que és la seva llengua natal.

0) Presentación.

Hola, me llamo Alexis Rodríguez, soy de Canarias de toda la vida y soy fotógrafo desde hace 15 años. También tengo un hostel aquí en la isla.

1) ¿Por qué fotógrafo de surf?

Buena pregunta. Yo creo que al vivir al lado de la playa, al surfear, creo que con 10 o 12 años empecé a surfear. Era un mundo que estaba descubriendo y la verdad es que había pocos fotógrafos. No sé si fue por un día que mi hermana tenía una camarita compacta y me tiré a hacer fotos. Tenemos aquí, en la playa de las Canteras una barra artificial, empecé a hacer fotos desde allí y la verdad es que flipé.

Al siguiente año fui a un campeonato del mundo de *surfing* en Francia. Un amigo tenía la típica cámara de carrete, se la quité y empecé a hacer fotos. Era un mundo nuevo para mí. Gasté nueve carretes. Se me metió en la vena, en la sangre, y me he dedicado a ello.

2) ¿Cómo enfocas una sesión?

El sistema que tengo de trabajo no tiene ninguna estrategia. Lo primero que hago es meter la cámara en la carcasa, controlar que esté todo bien para que no entre agua, y me dejo llevar por

intuiciones, lo que veo en el agua en ese momento, la gente o los surfistas que están. No suelo ir a algo en puntual. Normalmente me dejo llevar por las sensaciones que vaya teniendo en la vista más bien. Como cuando vas por la calle caminando y ves fotos sin tener la cámara, pues es lo mismo dentro del agua. Lo que veo lo intento captar.

Busco que la foto transmita. No que por tirarme en olas grandes voy a ser mejor fotógrafo, eso no. En cada sesión que hago, intento aprovechar ese tiempo y sacar esa foto que siempre soñamos y siempre estamos buscando. Tengo 50 años y aún sigo buscándola. Por eso te digo, que tenemos un abanico tan grande de este tipo de fotografía que cada día que me meto en el agua, me sorprende alguna foto.

3) ¿Qué te transmite el mar?

Desde pequeño he estado acostumbrado a ir a pescar con mi padre, siempre he estado en contacto con el mar. Tiene algo que a los isleños y a los canarios nos transmite, tranquilidad y relax. Cuando hago una sesión de fotos en el agua, como hoy mismo que le he hecho una a una chica embarazada, el cuerpo se te queda como en un relax que creo que ni un masaje ni un fisio te pueden llegar a hacer sentir así. Y por eso creo que me llama tanto la atención y siempre necesito vivir cerca. Vivo a 200 m y por la noche cuando duermo, se escucha el mar; es como una necesidad creo, escuchar el mar.

4) ¿Prefieres tomar fotos desde dentro o desde fuera del agua?

Es según. Son dos tipos de fotografía distintos. Dentro del agua es diferente, creo que el mensaje que quieres dar. Si te quiero vender algún producto de *surfing*, como una tabla o un neopreno, 100% la hago dentro del agua. Va a transmitir siempre mucho más. Fuera es como más frío, pero es según el producto creo yo, que intento hacerla de dentro a fuera o ambas. En las de dentro del agua a veces las gotas te pueden estropear la mejor foto de tu vida y desde fuera siempre te aseguras. Pero dentro del agua a mí me transmite más y creo que a la gente también, a la hora de subirlo tanto en redes o en la web, llaman mucho más la atención.

5) ¿En qué lugares has viajado por trabajo?

Lo más lejos que he ido ha sido a las islas Mentawai, en Indonesia, dos veces por temas de fotografía y también vídeo. Uno de los mejores que he hecho, increíble. Para fotografía, súper aconsejable.

6) ¿Y a qué otros te gustaría ir?

Los próximos destinos a los que quiero ir serían Nueva Zelanda o Filipinas. Y siempre con una escala, si puedo, a Nueva York. Pero dos días, ja, ja, ja.

7) ¿Qué tiene Canarias de especial para ti?

Sobre todo luz, es increíble... brutal, te lo digo por experiencia. Llevo muchos años trabajando con la fotografía y que no se te vaya esa magia y tener esas sensaciones cada vez que coges la cámara para hacer una sesión, esa luz que te apasiona, creo que en pocos sitios. Aquí el color es un dorado diferente. Al vivir al lado de la playa y ver los colores de la arena...no sé, para mí es un paraíso. No lo cambiaría ni por Bali ni por Mentawai. Soy muy canario. Me he dado cuenta cuando viajo, en islas que son un verdadero paraíso con palmeras y arena blanca, pero que hay mosquitos, enfermedades... y veo cuando vuelvo que el paraíso es donde vivo, la verdad.

8) ¿Qué llevas en tu mochila?

Tengo dos cuerpos de cámara, *Nikon D500*. Y una carcasa *Aquatech* de su modelo, que para mí es de lo mejorcito en carcasas de agua, un poco caras, pero te dan seguridad y puedes manejar todos los controles de la cámara. Es siempre aconsejable trabajar y tener dos cuerpos si se puede., pero para empezar, con uno vamos sobrados. Para trabajar desde fuera tengo un *Sigma 150-600 mm* con abertura 4.5 - 5.6, que para lo que hago y como aquí siempre hay buena luz va bien. Después tengo angulares 11 - 16 mm, un ojo de pez, el 50 mm, que es una de las ópticas que siempre hay que llevar. Llevo cubos de agua, filtros *ND*, un flash. Luego, lo típico, las aletas y unas gafitas. Además, algo fundamental para la fotografía subacuática (no para la de surf), son los pesos. Y por último, un juguetito más que he adquirido ahora, el nuevo *Mavic Air 2*, que no es que controle mucho pero, hago cositas para los vídeos y algunas fotos. Y este es el material con el que trabajo cada día.

9) ¿Puedes describir tu trabajo?

Brutal, no lo cambio por nada ahora mismo. Creo que es el trabajo de mis sueños y lo estoy consiguiendo. Hace 7 o 8 años que me dedico plenamente y vivo de la fotografía. Para mí es lo mejor. Como te estaba diciendo antes, lo de poder viajar para trabajar, no lo cambio por una oficina o trabajar en la tele. Ser *freelance* es el mejor trabajo, para mí por lo menos.

10) ¿Qué le dirías a alguien que acaba de empezar en este mundo?

Que no deje de aprender, por internet se puede aprender todo lo necesario, allí hay una información increíble. Yo cuando he necesitado algo, “se lo pregunto a la cajita” (ordenador) y siempre me ha dicho lo que he tenido que hacer, los parámetros y todo. Para mí es mi escuela y mi profesor. Además, seguir tirando fotos y nunca dejar de probar.

12. CONSULTA DE LA INFORMACIÓ

12.1 BIBLIOGRAFIA

GRANNIS, Leroy. *Leroy Grannis surf photography of the 1960s and 1970s*. Los Angeles. Tashen. 2006.

12.2 WEBGRAFIA

A part de totes aquestes webs, també cal mencionar l'utilització del PowerPoint generat per l'Only Water Studio.

3 SESENTA. *LeRoy Grannis o la historia del surf* [en línea]. [Consultat: Agost 2020]. <<https://www.3sesenta.com/leroy-grannis-o-la-historia-del-surf/>>

ARIZA, Glendys. *Fotografía de surf ¿Cómo lograrlo?* [en línea]. 3 LENTES. [Consultat: Setembre 2020]. <<https://fotosmedia.net/18-consejos-para-fotografia-de-surf/>>

ARTNET. *LeRoy Grannis* [en línea]. [Consultat: Agost 2020]. <<http://www.artnet.com/artists/leroy-grannis/>>

BIGER, David. *Un vistazo al mundo de la fotografía de surf* [en línea]. TOTAL SURF CAMP. [Consultat: Agost 2020]. <<https://fotosmedia.net/18-consejos-para-fotografia-de-surf/>>

BLOG DE FOTOGRAFÍA. *Glosario de términos fotográficos (para que no te pierdas nada)* [en línea]. [Consultat: Gener 2021]. <<https://www.blogdelfotografo.com/glosario-terminos-fotograficos/#diafragma>>

CARVE SURFING MAGAZINE. *A brief history of surf photography* [en línea]. [Consultat: Agost 2020]. <<https://www.carvemag.com/2016/03/a-brief-history-of-surf-photography/>>

DUARTE, Shakira. *Como hacer fotografía de surf* [en línea]. CLUB DE FOTOGRAFIA. [Consultat: Setembre 2020]. <<https://clubdefotografia.net/como-hacer-fotografia-de-surf/>>

DYLAN BRAYSHAW. *Surf photography Lighroom tutorial. How I edit my photos. KEEP IT SIMPLE.* [vídeo], Austràlia, Dylan Brayshaw, 7:54’.

FOTO 24. *7 consejos para hacer fotografía de surf* [en línea]. [Consultat: Agost 2020]. <<https://fotosmedia.net/18-consejos-para-fotografia-de-surf/>>

FOTOS MEDIA. *18 Consejos para Fotografía de Surf* [en línea]. [Consultat: Novembre 2020]. <<https://fotosmedia.net/18-consejos-para-fotografia-de-surf/>>

GAULT-WILLIAMS, Malcom. *John Heath “Doc” Ball (1907-2001)* [en línea]. LEGENDARY SURFERS. [Consultat: Agost 2020]. <<http://www.legendarysurfers.com/2011/05/john-heath-doc-ball-1907-2001.html>>

JOHNSTON, Richard. *A guide for surf photography: Tips and techniques* [en línea]. PETA PIXEL. [Consultat: Setembre 2020]. <<https://petapixel.com/2018/12/10/a-guide-to-surf-photography-tips-and-techniques/>>

KANAU. *Home/Tienda/Surf* [en línea]. [Consultat: Novembre 2020]. <<https://kanau.com/categoria-producto/camaras-accion-y-surf/surf/>>

LEÓN, Jesús. “No hay dos olas iguales, por lo que el escenario es variable”, Víctor González, fotógrafo de surf y viajes [en línea]. XATACA FOTO. [Consultat: Octubre 2020]. <<https://www.xatakafoto.com/entrevistas/no-hay-dos-olas-iguales-por-lo-que-el-escenario-es-variable-victor-gonzalez-fotografo-de-surf-y-de-viajes>>

LEÓN, Noemí. *Discos duros para fotógrafos: en qué fijarse y cuáles elegir* [en línea]. DZOOM. [Consultat: Novembre 2020]. <<https://www.dzoom.org.es/discos-duros-fotografos/>>

MARSAL, Abel. *Diccionario de términos de surf* [en línea]. ESCOLA CATALANA DE SURF. [Consultat: Gener 2021]. <<https://www.escolacatalanadesurf.com/ca/blog/46/diccionario-de-terminos-de-surf>>

MIER, Jesús. *20 Cosas que los fotógrafos profesionales no hacen* [en línea]. JMR ACTION SPORTS PHOTOGRAPHY. [Consultat: Octubre 2020]. <<https://www.jesumier.com/20-cosas-que-los-fotografos-de-surf-profesionales-no-hacen/>>

MORRIS, Mark. *18 Tips for incredible surf photography* [en línea]. IMPROVE PHOTOGRAPHY. [Consultat: Novembre 2020]. <<https://improvephotography.com/37581/15-tips-incredible-surf-photography/>>

NASSER, Susu. *5 tips para que saques mejores fotos de surf este verano* [en línea]. OLAS PERÚ. [Consultat: Novembre 2020]. <<https://fotosmedia.net/18-consejos-para-fotografia-de-surf/>>

SÁNCHEZ, Patricia. *Cómo elegir un traje de neopreno para surf* [en línea]. VIAJAR LIBRES. [Consultat: Octubre 2020]. <<https://www.intermundial.es/blog/como-elegir-un-traje-de-neopreno-para-surf/>>

SINGLE QUIVER. *¿Qué lleva un fotógrafo de surf en su mochila?* [en línea]. [Consultat: Setembre 2020]. <<https://www.singlequiver.com/enelpico/lleva-fotografo-surf-mochila/>>

STANKIS, Chris. *Shooting the wave: tips from a surf photographer* [en línea]. SMITHSONIAN

OCEAN TEAM. [Consultat: Octubre 2020]. <<https://ocean.si.edu/human-connections/books-film-arts/shooting-waves-tips-surf-photographer>>

SURF PHOTOGRAPHY GUIDE. *A guide for surf photography in the water (underwater tips)* [en línea]. [Consultat: Setembre 2020]. <<https://www.surfphotographyguide.com/a-guide-for-surf-photography-in-the-water-underwater/>>

SURFERRULE. *John Severson en 1960 editó desde una playa la primera revista de surf* [en línea]. [Consultat: Octubre 2020]. <<https://www.surferrule.com/john-severson-en-1960-edito-desde-una-playa-la-primer-revista-de-surf/>>

SURFERTODAY. *The ultimate guide to surf photography* [en línea]. [Consultat: Setembre 2020]. <<https://www.surfertoday.com/surfing/the-ultimate-guide-to-surf-photography>>

THE BUISNESS OF SURF. *The buisness of surf photography w/Ted Grambeau (Revisited)* [en línea]. [Consultat: Novembre 2020]. <<https://www.thebusinessofsurf.com/the-businessof-surf-photography/>>

THEODORE, Nicole. *How to shoot beach pictures like a pro, acording to a surf photographer* [en línea]. THRILLIST. [Consultat: Novembre 2020]. <<https://www.thrillist.com/lifestyle/nation/how-to-shoot-beach-pictures-photography>>

TODOSURF. *A solas con Carlos Vela* [en línea]. [Consultat: Setembre 2020]. <[a-solas-con-carlhttps://www.todosurf.com/magazine/off-topic/a-solas-con-carlos-vela-surf-2588-htm/os-vela-surf-2588-htm](https://www.todosurf.com/magazine/off-topic/a-solas-con-carlos-vela-surf-2588-htm/os-vela-surf-2588-htm)>

TODOSURF. *Antonio Ceballos fotógrafo de surf* [en línea]. [Consultat: Setembre 2020]. <<https://www.todosurf.com/magazine/off-topic/antonio-ceballos-fotografo-de-surf-surf-2261-htm/>>

URIBE, Willy. *Classic surf magazines from the 60s* [en línea]. TENGO SITIO LIBRE. [Consultat: Novembre 2020]. <<https://willyuribe.wordpress.com/2012/10/14/classic-surf-magazines-from-the-60s/>>

URIBE, Willy. *Fotografía de surf. Sinopsis histórica* [en línea]. TENGO SITIO LIBRE. [Consultat: Agost 2020]. <<https://willyuribe.wordpress.com/2013/10/06/fotografia-surf-historia/>>

WIKIPEDIA. *LeRoy Grannis* [en línea]. [Consultat: Agost 2020]. <https://en.wikipedia.org/wiki/LeRoy_Grannis>

WOODS, Tom. *Photography Tips and videoblog posts* [en línea]. ST IMAGES. [Consultat: Setembre 2020]. <<https://www.stimages.com.au/blog-photo-tips#>>

ZALDIVAR, Alberto. *Fotografía de surf y playa: consejos básicos* [en línea]. [Consultat: Setembre 2020]. <<https://albertoaldivar.com/fotografia-de-surf-y-playa-consejos-basicos/>>

12.3 EXTRACCIÓ DE LES IMATGES

La major part de les imatges presents al projecte són pròpies, excepte les que venen a continuació:

Figura 1: <<https://momentosdelpasado.blogspot.com/2019/09/la-primera-fotografia-de-un-surfista.html>>

Figura 2: <<http://magazinefirstedition.com/en/john-severson-the-surfer-issue-1-first-edition-surf-photo-magazine-1960.php>>

Figura 3: <<https://surfsimply.com/surf-culture/obituary-john-severson/>>

Figura 4: <<https://willyuribe.wordpress.com/2012/10/14/classic-surf-magazines-from-the-60s/>>

Figura 5: <<http://diariodellegend.blogspot.com/2012/05/las-revistas-de-surf-desaparecer-crisis.html>>

Figura 6: <<https://www.instagram.com/zaknoyle/>>

Figures 8, 9, 10 i 27: <<https://www.rebuy.es/>>

Figures 12, 13, 14, 15, 16, 18 i 19: Per cortesia d' *It's Only Water Studio*.

Figura 17: <<https://www.tyrego.ie/HALTEC-O-Ring-25T-Thin-pack-of-2-p/5250603.htm>>

Figura 26: <<https://www.instagram.com/p/B-NRZLwq9K1/>>

Figura 43: <<http://surfmediterraneo.com/previsiones/mapas.php?que=olas&cual=fnmoc>>

Figura 44: <<https://wisuki.com/forecast/2604/lestartit>>

Capturant el Surf

VOL 01
Abril 19- Gen 21

El meu primer portfoli fotogràfic

AINA ELIAS

Hola!

Em dic Aina Elias i sóc una aficionada de la fotografia.
He creat aquesta petita revista per recollir les millors imatges que he fet del món surfista, durant més d'un any en cinc destins diferents: el Nord d'Espanya, Gran Canària, la costa atlàntica francesa, Cadis i sobretot, la Costa Brava.
Es tracta del meu primer projecte fotogràfic. L' *Olympus Om-d E-m10 Mark II*, principalment, juntament amb la *Nikonos IV-A*, la *Canon EOS 7D*, una càmera d'un sol ús i el Dron *DJI Mavic Mini*, formen el conjunt de material utilitzat per a la seva realització.

M'agradaria donar les gràcies als membres d'Agroruralsurf, a l'Alexis Rodríguez i a en Coke, juntament amb tot l'equip de IOW. Sense ells, aquestes fotografies no haurien estat possibles.

Continguts

L'Estartit	—————	3
Hossegor	—————	15
San Vicente de la Barquera	———	29
Las Palmas de Gran Canaria	———	41
Conil de la Frontera	—————	51

L'Estartit

Abril 2019 - Desembre 2020

Agro Rural Surf

És la primera escola de surf de l'Empordà, fundada per en Tito Servitja el 2013, i també la causa de la meua entrada en tot aquest món des de ben petita.

Destaca principalment per les ganes que hi posen els seus membres per proporcionar una bona qualitat d'ensenyament de l'esport i del mar, gaudint-lo en molt bona companyia.

Tant els treballadors, com els alumnes, són sovint els meus models principals amb els quals experimento aquest tipus de fotografia.

Tito **Servitja**

Ian Bonte
i Carlota
Moreno

Agost 2020

Oscar **Artigas**

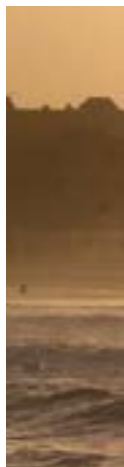
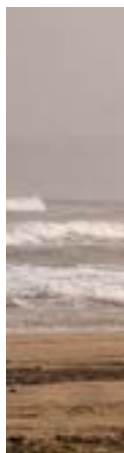

Abril 2019

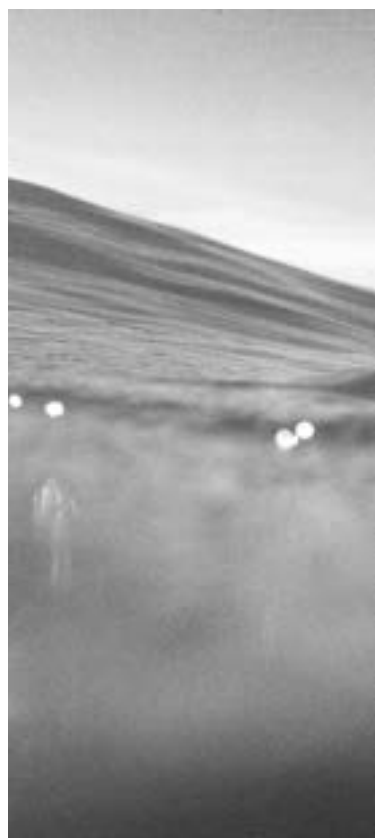

El paradís secret de la Costa Brava

Desconegut per molts, aquí és freqüent la pràctica el surf. La millor època és de la tardor a la primavera i els millors *swells* entren sobretot després d'un temporal.

Octubre 2020.

Nikon Nikonos IV-A

El meu primer carret. Experimentant les possibilitats d'aquesta petita càmera analògica aquàtica rudimentària.

Novembre 2020.
W/ Clara **Ribas**.

Hossegor

OCTUBRE 2019

“Rising Tides”

Esdeveniment organitzat per Roxy després de finalitzar el campionat mundial de la WSL, ROXY PRO 2019, on les nenes de la zona podien conèixer i surfear un matí amb les millors de l'equip professional femení.

Monyca **Eleogram**
i Heimiti **Fierro**

Zoé
Jaekin

Margo **Liets** i
Carissa **Moore**

L'equip
de **Roxy**

Vahine
Fierro

Monstruoses orillers a La Gravière

Els més atrevits es llençaven a les enormes i fortes onades d'arran de costa, amb menys d'un metre de fondària.

És dit que els seus bancs de sorra són dels millors del planeta.

Les llargues postes de sol

Al capvespre, els últims rajos
de sol inundaven el cel de la
platja del La Gavière.
Aquestes són tres etapes
d'una mateixa màgica caiguda
del sol.

San Vicente de la Barquera

CANTÀBRIA

SETEMBRE 2020

Mariona **Dzafés**
i Edu **Da Silva**

Júlia Vilardell, Lidia Ruiz,
Sònia Justo i Ignasi Estela

Montse Canals

L'esperat *surf trip*

Cada estiu, l'escola Agro Rural Surf proposa un viatge destinat als més ambiciosos d'onades a la costa cantàbrica.

Mentre ens movíem entre les platges d'Oyambre i Gerra, em vaig topar amb paisatges i detalls espectaculars, dins l'estil de vida surfista, difícils de no captar.

Robert
Barrabes

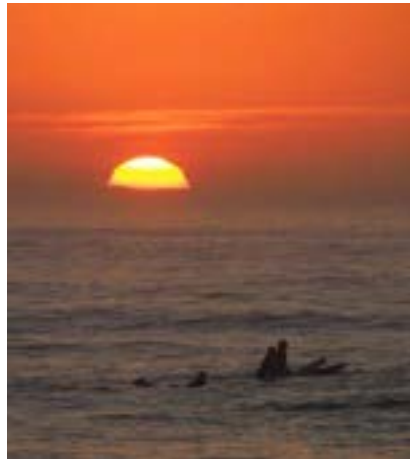

Alba
Estela

La *Golden Hour* en estat pur

Definitivament, la posta de sol era la millor hora per fer fotografies, tant pels colors que deixava com la calma que reflectia.

Las Palmas de Gran Canaria

OCTUBRE 2020

Hostal La ventana azul

Despertar-se i tenir a tocar
l'emblemàtica *Playa de
Las Canteras* amb onades
assegurades durant tot el
dia, no té preu.

Jordi
Domingo

Analògic

Aquestes cinc fotografies estan disparades amb una càmera d'un sol ús, de 35 mm.

“Para mí, Canarias es un paraíso. No lo cambiaría ni por Bali ni por Mentawai”

Alexis Rodríguez

Un dels millors fotògrafs de les Illes Canàries, amb tot el material necessari per a la seva professió.

Ponte las Cholas Beach House.

Conil de la Frontera

CADIS

OCTUBRE 2020

@itsonlywater

It's Only Water (IOW)

Sota aquest nom, es va formar una petita associació artística de fotògrafs, il·lustradors i surfistes ideada gràcies a la Il·lusió d'Alvaro Iglíki, al·lies Coke, per donar una nova visibilitat a la fotografia del surf. Actualment, realitzen sessions de fotos, làmines de dibuixos, tallers, i estan començant a patentar la seva pròpia marca de roba i accessoris, a més d'estar oberts a col·laborar amb altres projectes creatius. Es troben a Conil de la Frontera, un petit poble de Cadis, Andalusia.

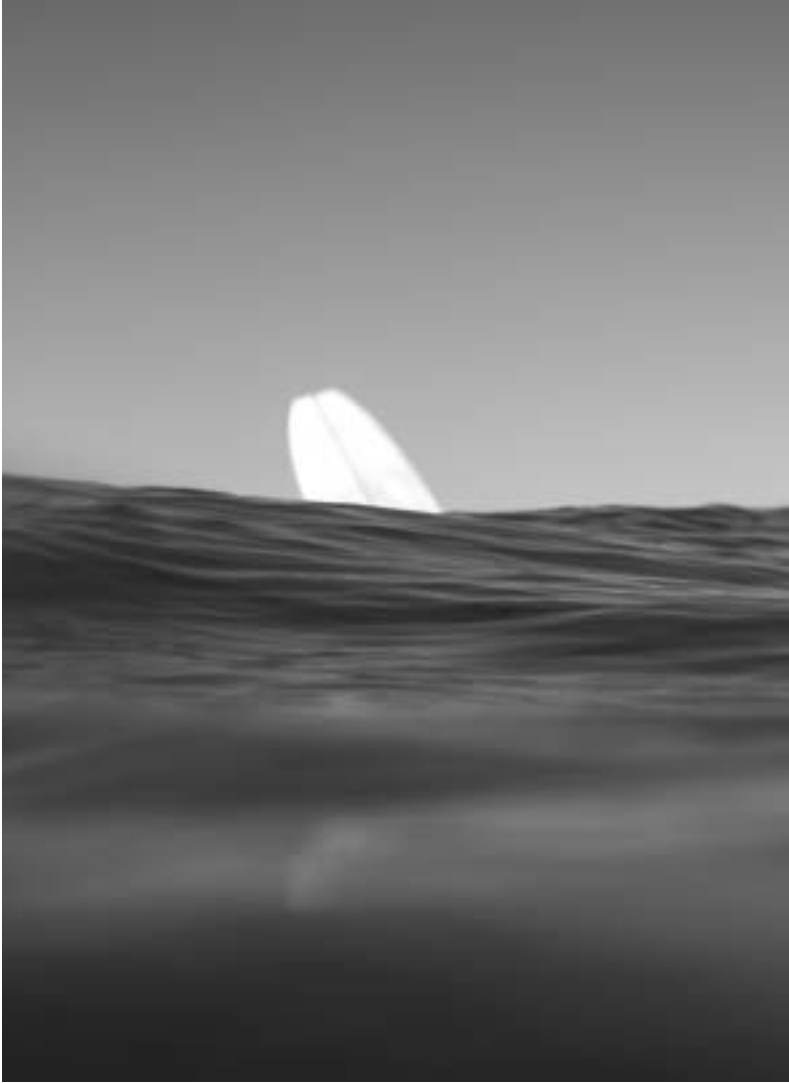

El Taller

El 24 d'octubre vaig assistir a un dels seus tallers d'iniciació a la fotografia aquàtica. Va acabar sent una experiència increïble que em va permetre poder practicar la fotografia del surf des d'una perspectiva totalment nova per mi.

Tots els models presents a les fotografies són Alvaro **Igliki** (Coke), Lucia **Gulminelli**, Jose **Gonzalez** i Álvaro **García**.

Essencial per fer fotos aquàtiques

Anticipar-se a l'acció

Compondre la fotografia

Menys és més

Fixar-se en els detalls

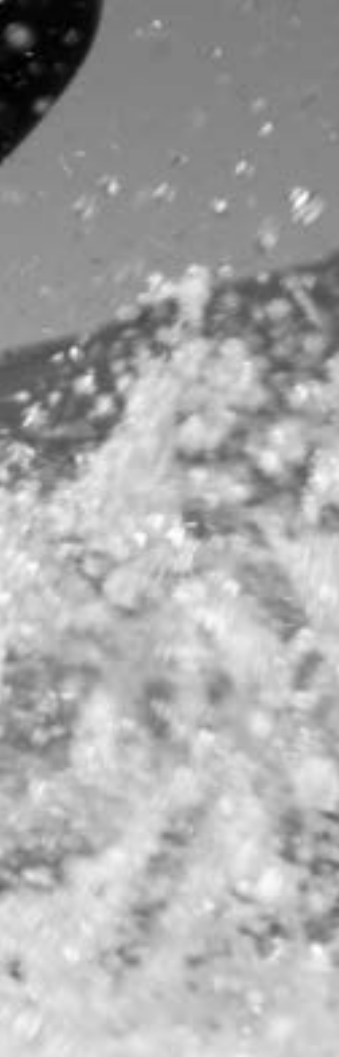
Jugar a favor de la llum

Explicar una història

Bona comunicació entre el
fotògraf i el surfista

Accidents fotogràfics

Una de les coses que em va quedar més del taller, va ser que moltes vegades, les fotografies més boniques no són les més perfectes, sinó que poden ser les que has fet involuntàriament o en les que la llum o determinats elements, hi destaquen d'una altra manera. Aquestes, poden tenir molt més per expressar i ser compostes amb un toc artístic interessant.

Trobo que el blanc i negre hi afegeix l'encant necessari.

“Menys és més”

@aina_elias